

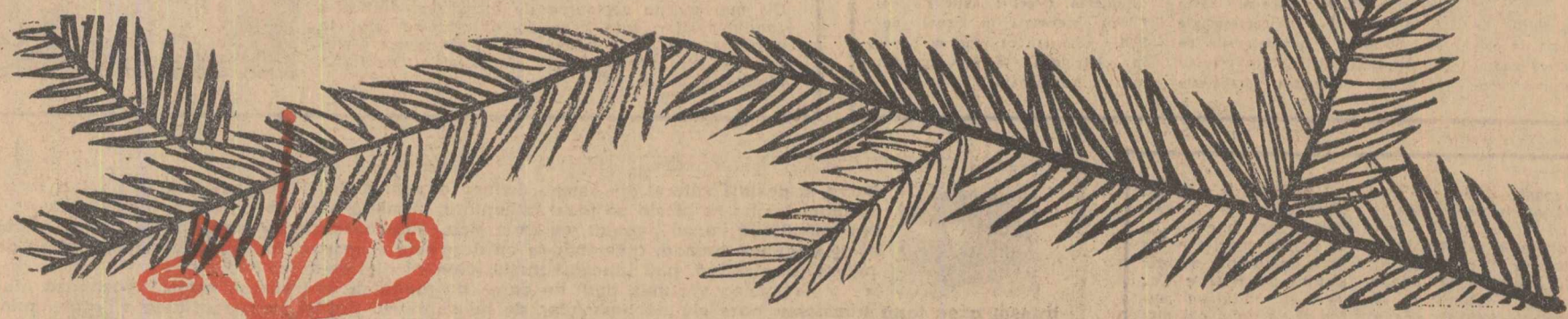
România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXV — nr. 7216

Duminică 31 decembrie 1967

8 pagini 30 bani

LA MULȚI ANI!

1968

În nesfârșita trecere a vremii, la miezul nopții, într-o clipă de tăcere, inimile noastre înscamă ceea ce calendarul măsoară: sfârșitul unui an, începutul altuia. E un moment solemn, cîștit din cele mai vechi timpuri. E momentul unui bilanț și al unui început. Și cum toate cîte se petrec în viața noastră se măsoară în timp, începutul unui an este punctul de plecare spre noi împliniri. Noul an așterne dinaintea noastră nemăsurate și nenumerate posibilități, deschide nenumărate drumuri. Unele sînt încă celule sub pecetea tainei; altele abia se întrevăd, dar cele mai multe sînt clare, netede. Sînt căile pe care am venit în noul an și pe care avem să pășim înainte.

Cînd aceste unite ale ceasornicelor înseamnă în vreme cea dinții clipe și anulul nou 1968, pentru noi toți, vîrstnici și tineri, buni și nepoi, căldura în inimi, fierbințeala sub pielea, definesc o emoție: numărăm un an, un an trăit și un altul nou începem. Îl salutăm cu o explozie de bucurie, de încredere, de optimism. Simțim îndreptățiți să facem. În urma noastră am lăsat, cu anul care a trecut, încă un an de strădanie pentru edificarea socialistă a României, semnele certe ale rodniciei muncii noastre creatoare. Ele reprezintă măsura unor posibilități și prin acestea certitudinea viitoarelor înfăptuiri prefigurate în planurile noastre de viitor, în planurile elaborate de Partid care ne înfăptuiesc imaginea României pe care o clădim, în plin urcș pe noi trepte de progres și civilizație.

Cele douăsprezece lovituri de gong, solemne și grave, ne dau vestea că sîntem mai aproape, mai aproape cu încă un an de fînta noastră, de împlinirea dorințelor, a năzuințelor mai scumpe poporului român. De aici bucuria, de aici simțămîntul de oameni stăpîni peste timp, stăpîni peste istoria pe care cu propria noastră minte, cu propria noastră energie o făurim, spre binele țării, spre binele nostru și al urmașilor noștri. Din plinătatea acestui simțămînt pentru noi toți urarea de an nou, de an bun, are înțelesul unei trănecie înfruntări cu viitorul care ne aparține. Acestui viitor al nostru, viitor al țării, viitor al poporului, viitor al tuturor ce ne sînt dragi și apropiați, îi rostim în pragul noului an din toată inima ca o concentrare de bucurii și nădejdi:

LA MULȚI ANI!

RI

Pasărea de lumină

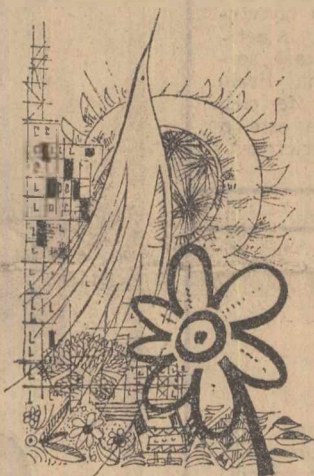
Al. I. Ghilia

crengătura sa de pădure, în necurmată creștere și mișcare, o pasăre de lumină a zburat peste cerul patriei noastre. Poate că i-au urmărit zborul cu neîncredere, unele la început, cu indiferență, dar cum zborul cu ezitări inerente n-a coborât

tru au sfîrșit prin a ne urmări cu atenție zborul egal și spectaculos și ne urmăresc cu admirație astăzi preluștind, cu atenție și bucurie. Potențialul material și spiritual al României contemporane a devenit o prezență în lume, o certitudine de bunăvoință și omenie, de politică rațională și activă, pusă în slujba neamstecului în treburile altora, a păcii, progresului și culturii mondiale.

Drapelul tricolor, drapelul uniunii de la 48, al lui Bălcescu și al generalului Magheru, drapelul lui Cuza și Kogălniceanu, drapelul sub culorile căruia s-a jucat „Hora Unirii”, s-au cucerit prin riuri de sînge, redutele Plevnei, drapelul

(Continuare în pag. a 6-a)

traectoria spre pămînt, îndrăgî în neînfrînt, și n-a împletit în nici un fel zborul celorlalte națiuni, popoarele lumii, cucerite de năzuințele de pace și de îndrăgî ale poporului nostru.

Dunăre, Dunăre

Ștefan Luca

Încă o dată, asadar, lîngă Dunăre. Mă aflu la îmbinare a seducătoare oferită de cea mai generoasă în contraste regiune a țării. Pierdute în negurile ierului, încremenite singuratic veghează enormele spîrîți împădurite ale munților, iar jos Dunărea fierbe neliniștită în pragurile ei de stînci. Niciieri, dacă n-ai uita Delta, Dunărea nu e mai frumoasă, mai neliniștită, mai febrilă, mai capricioasă. Îmi aduc aminte de versurile marelui poet anonim poporului:

De-aici fi grăitoare
Cum ești mergătoare
De s-ar traduce în cuvinte
fierbente lichide, acea conversație alunecească a undelor — ce se împletesc și se despletesc!

Cîci mă aflu la Orșova și știu că peste doi ani nu voi mai păși pe cărarea ce mă duce la mlaștină bătrînului (aici însă surprinzător de întinerit) fluviu. Orșova se mută, în cluda cartografică, mai sus și spre nord. În fiecare an altă hartă, una nouă, a țării; în fiecare an un nou manual de geografie, singurul care se cere imperativ, reeditat, schimbat, înnoit, îmbogățit. Căci se mută Orșova. Sîntem în amonte, la Porțile de Fier, cîci mai departe, mă așteaptă tot pe calea ei bătrînă de apă chemată de toți copiii și toți melcii din țară, Dunărea să mă ducă la Galați. Acesta e itinerarul pe care l-am stabilit. Înteleg neliniștea marelui drum de apă. I se poruncește lui, care a tot poruncit, i se impune un drum anume, i s-a luat o treime din

magul naturii și-al împletirii destinului ei cu omul, spunea, după o reîntîlnire cu țigul din Deva: „De cîte ori intru într-o regiune a țării, înteleg de ce noi avem alte drepturi, ca și natura”. Avem dreptul, de pildă, de a lăuda Dunărea. Ea, munții, șururile, Marea cea mare, înbină în conture tari harta patriei mele, cea ce eu caut pe orice pianiglob. România. Întotdeauna, nedezmîntî, orice hartă as cerceta, întîi mă fixează: unde este țara mea? Vedeti, chiar aici, în sudul ei, sînt Maramureșul, Crișana, Ceahlăul, Hanul Armăneștilor, Trilșeu, Mureșul, Siretul, sînt adierea vîntului în Delta și pe virful cel mai înalt al lanțului carpatic, zidit în sisturi cristaline.

Aici, înainte de-a atinge Turnul, înainte de-a mă înfrînt cu Olul, am găsit un simbol. Îngăduiți-mi să vi-l înfățișez. E vorba de mătase și vîită de vie. Dumneavoastră trebuie să aflați

(Continuare în pag. a 6-a)

Omul nostru din Bermude

Pop Simion

Am în depozitele memoriei o hîrtie misterioasă, o hîrtie ale căror destine și comportamente nu mi dau pace. Nu mă grăbesc să le dezvălu în scris, în cărți, pentru unul din motivele cele mai scumpe ale omului: călăuză paralelă: trăiesc deopotrivă în arhiva scrisorilor și în viața reală, deci parcurg un proces de autodevener și, în consecință, pot evade în neprevăzute. Sînt ceea ce se cheamă „personaje deschise, în studiu”, tipuri umane pe care orice romancier e dispus să le aștepte cu înfrigurare, mult răbdător, cu o bucurie secretă, la cotitură. Un asemenea personaj este Constantin V. Nu-i un cunoscut, dar se lasă greu, iar cînd promite că dezvăluie — și promite des — nu se ține de cuvînt... Pozește la el, pe scurt, următoarea, dacă e să încep cu ceea ce i s-a întîmplat acum zece ani de cînd am hotărît să-l observ:

— Vei vîna delfini, i se aduse la cunoștință.

— Fii, domnule, serios, zice acesta, convins că aude o enormitate.

Era însă purul adevăr și omul începu să aibă spaimă, să protesteze, să amenințe că nu va face două parole, că va decerta, că va... zîmbi dîmneastră etc., etc. „Era însă vorba de o sarcină pe care i-o încredințase

Partidul” se constituia aceea originală flotă care, dintr-o puternică rațiune economică, avea să vîneze delfini în Marea Neagră. Omul își pînăși lotca, năvodul, măruntelile unelte cu care lucrase de copil în imperiul Deltei și al pe un vas sprinter, care fupe bine pe mare. Primul o carabină lăstea cu care — zile și săptămîni și luni și ani — avea să sculpte gloanțe fierbinți în nebulaticile turne ale delfinilor elastici și iuți, răsturnînd aceste mamifere cu burta în sus, pe cîte o coamă de val, în cîte-o floare de sînge.

— Te vei duce în Pacific și în Mediterană și la Capul Horn și înspre Noua Zeelandă, i se mai puse în vedere.

— Da, și vei ridica din adînc o groază de pești mari și mătăhoși și urîși și bonși și necunoscuți; niste monștri oceanici. Înțelegi?

Tăcerea dură.

— Se înțelege că n-o să-i cari cu lotca sau cu sacul de urzici sau înșirați pe sfoară. O să-i cari cu vasul numit trauler; o să-i cari și o să-i toci și o să-i faci conservă. Așa vei ancora în

Constanta, cu conservele după tine.

— Fii, domnule serios că nu

(Continuare în pag. a 6-a)

„Viteazul” la Constanța

În portul Constanța a acostat cel de-al doilea spărgător de gheață românesc — „Viteazul” — construit pe șantiul naval din Oltenița. Ca și semenul său, „Voinicul”, el dispune de instalații și aparate moderne de navigație, precum și de motoare capabile să-l asigure deplasarea cu o viteză de peste 13 noduri pe oră. „Viteazul” este destinat asigurării navigației pe Dunăre în timpul iernii între Sulina și Brăila, precum și acordării de ajutor navelor maritime și fluviale.

Fabrică de confecții la Craiova

La Craiova a fost dată în funcțiune simăbătă noua fabrică de confecții. Ea este alcătuită dintr-o clădire cu șapte nivele, pavilionul tehnico-administrativ și mai multe construcții auxiliare. Anual, aici se va produce o largă gamă de confecții, unitate fiind ca nivel de producție și dotare tehnologică a doua din țară, după Fabrica de confecții și tricotaje București. În noua fabrică, a cărei capacitate întrec de două ori pe cea a actualelor unități de confecții din regiune se vor executa în anul 1968 mai mult de 1.300.000 de confecții. (Agerpres).

Made in România

Principalele țiguri internaționale, la care întreprinderile de export românești și-au anunțat participarea, în prima perioadă a anului 1968, acoperă o listă întinsă. Primul grup de țiguri (28-29 ianuarie) este cel de mobilă și derivate din lemn, de la Köln din R.F. a Germaniei. „Tehnoforestexport” expune pe o suprafață mare (200 m.p.) garniturii stil și moderne produse de 10 fabrici românești de mobilă. Între 26 și 30 ianuarie „Romanoexport” participă la „Textrama” — expoziție de textile, confecții și tricotaje în orașul Gand (Belgia). În capitala Libiei, România va prezenta la începutul II și 20 ianuarie pe o suprafață de 1.200 m.p. un stand cu un profil complex și variat cuprinzînd construcții de mașini, mașini-unelte, mașini pentru industria textilă și alimentară utilizate pentru construcții, electrotehnice, material rulant, bușuri de conșum, echipamente și instalații, produse chimice, țesături, confecții, încălțăminte, mobilă, artizanat, ceramică etc. Mărfurile românești vor mai apărea și la alte țiguri și expoziții ale primului trimestru 1968, cum ar fi la Tripoli, în tridimensional. Tîrg de la Leipzig (3-12 martie), cel de la Utrecht (4-12 martie), „Ideal Home” (Căminul ideal) — celebra expoziție-tîrg londoneză de mobilă și articole de larg conșum (6-30 martie) precum și Tîrgul de artizanat de la München (15-24 martie).

PRIMIREA LA CONSILIUL DE STAT A ȘEFILOR MISIUNILOR DIPLOMATICE

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaruș, vicepreședintele al Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Constantin Cioloș, vicepreședintele al Consiliului de Stat au primit în ziua de 30 decembrie, la Palatul Consiliului de Stat, pe șefii misiunilor diplomatice acreditate în Republica Socialistă România, care au prezentat felicitări cu prilejul Anului Nou și a celei de-a XX-a aniversări a Republicii. Au luat parte Constan-

tin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat și George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe. Au prezentat felicitări ambasadorii: R. P. Mongole — Togocin Ghendun, R. P. Bulgaria — Gheorghe Bogdanov, Republicii Arabe Unite — Mo'amed Fahmy Hamad, Belgiei — Honore Cambier, Franței — Jean Louis Pons, Italiei — Nicolo Moscato, Austriei — Johann Manz, R. P. Ungare — Jozsef Vince, Indoneziei — Sambas Atmadinata, R. D. Germane — Ewald Moldt, Japoniei — Akira Shigemitsu, R. S. F. Iugoslavia — Jaksa Petric,

R.S. Cehoslovace — Cestmir Cisar, U.R.S.S. — A. V. Basov, Finlandei — Bjorn Olof Georg Alholm, R. P. Albania — Iosif Pogace, Iranului — Soltan H. V. Sanandaji, Greciei — Jean C. Cambiotis, Turciei — Kamuran Gurun, Marii Britanii — John Chadwick, Argentinei — Rogelio R. Tristany, Indiei — A. S. Mehta, R. F. a Germaniei — Erich Stratting, Republicii Islamice Pakistan — Jamsheed K. A. Marker, Suediei — Karl Rappe; ministrul Izraelului Eliezer Doron; însărcinați cu afaceri al Republicii Orientale a Uru-

(Continuare în pag. a 6-a)

POEM DE PATRIE

Dumitru M. Ion

Cît de aproape e Pontul și cît de aproape
Carpații se leagănă pe buciuri; peste ecoul
De fluier, agățat pe margini de ape,
Cîntă păsări măiestre cu pene de aur
În păduri de răcoare, în cetatea de glasuri.
Bat inimii de pace în minutarul de ceasuri.
Am zis: să opriți pentru o clipă cîmpia în griu,
Macul într-o butonieră și lîtera necrisă
O clipă numai acolo unde o cunoaște gîndul;
Învolburate, grînele să-și rupă riul;
Iar albia cetății pe finăr lăudîndu-l
Să-i ducă-n piețe vorba și cîntirea —
Și leagănul de versuri și clipele să-l știe.

Îngemănate fiind puterea, lîtrea și firea.
Pînă în Pont să cînte România.

„Eclipsa“ de la miezul nopții

Când, cu puțin înainte de miezul nopții, vei fi îndeplinit gestul ritual al stingerii lumii, să știi că undeva, într-o clădire din Centrul Capitalei, inginerul NICOLAE CULINCU va fi unicul om din țară care va putea măsura tensiunea emoțională a acestor clipe cu mijloacele electronice ale tehnicii moderne: cu megavolmetrul, această componentă a echipamentului de comandă în fața căruia, el, dispecerul energetic național din tura reședințelor, va veghea asupra celei mai strălucitoare dintre podoabele acestei nopți, împletită deasupra țării de sistemul energetic național.

Va fi ca o eclipsă de soare — anticiparea interlocației — felul cum se va reflecta în aparatul momentului exuberant al traversării în anul noul. Însă în sens invers. Ziua, luminile care se aprind ne neașteptate comunică dispecerului răspunzător de distribuția rațională a energiei electrice, înecată centrală pentru a face față sporului de solicitare în fața nopții comanda va fi: „Descărcați, descărcați!” Noroc că „eclipsa” de la miezul nopții durează puțin mai mult, așa că nici nu apucăm să punem mina pe telefon ca să dăm ordinele curenților. În ansamblul ei, noaptea Anului Nou este una dintre cele mai productive nopți pentru sistemul energetic național. Gândiți-vă: nu avem „goluri de producție” de parcă populația întregii țări ar vrea să-și verifice, cuprinzând într-un amplu gest de stăpânire forța energetică de care dispune. Da, voi trăi unul din acele momente elocvente pentru nivelul atins azi de dezvoltarea neîntreruptă a industriei energetice românești, la care mi-a fost dat să asist mereu, de-a lungul a douăzeci de ani de când lucrez ca inginer energetic. Cândva, îmi făceam debutul profesional la termocentrala din Borzești, odată cu conectarea ei la sistemul energetic național, dar în zilele noastre, tabloul meu de comandă e sinteza cea mai suferită pentru altele care sunt centrale, care au intrat de atunci înnoace în fluxul energetic al țării.

La izvorul Mioriței

...Acum mai bine de o sută de ani un tânăr cu păr bogat, cu privirea viitoare, poposea oboșit și înclănat la o stație de cale ferată. Nu cerea nimic de-a gura și nici loc de odihnă. O singură rugă avea: să-l zică baciul o doamnă. Și baciul zicea doamnă, doamnă ctoc dulce, și tânăra estonă vorbea doinei înfr-un cântec cel purta la piept. Tânărul se numea Mihail Eminescu. Și întreaga sa creație poetică de mai târziu intră în circuitul valorilor universale avea să-și tragă seva din izvorul fermecat al creației populare. În acele vremuri, culegătorii folclorului erau puțin la număr. Pe unul îl chema Alecsandri, pe altul Crengușă, pe altul Cosbuc...

Asăzi creația populară românească este nu numai larg cunoscută și apreciată în țară și peste hotare, ci reprezintă și un obiect de cercetare științifică. O vizită la Institutul de Etnografie și Folclor îți lasă o via impresionantă. De pe benzile magnetofon răsună cu un farmec inimitabil melodii populare, basme și poezii, orăle... În studiouri de înregistrare informatori invitați din toate zonele folclorice dau glas creațiilor, unele născute la focul ogienilor lui Dragoș, ale lui Ștefan sau ale voinicilor cărora le era frate codrul, altele noi scese de marile prefaceri contemporane. Și în fiecare an caravana de cercetători străbate țara în lung și-n lat aducând noi născute din acest inepuizabil tezaur național.

Poate tocmai sărbătorile de iarnă cu alaiul lor bogat de obiceiuri tradiționale oferă cadrul cel mai adecvat pentru o con-

vorbire cu privire la activitatea și proiectele Institutului.

— În anul viitor ne împărtășim PROF. DR. MIHAIL POP, directorul Institutului — vom fi angajați în două acțiuni importante cu caracter internațional: Simpozionul național cu participare internațională privind tema „Categoriile narativelor populare și pregătirea pentru 1969 a Congresului Societății Internaționale pentru studiul narativelor populare.”

Pentru vesta sa operă științifică în domeniul etnografiei și folclorului, prof. dr. M. Pop a fost distins anul acesta la Viena cu premiul „Gottfried von Herder”. Îl rugăm să ne vorbească și despre activitatea sa personală.

— Programul meu de lucru cuprinde obligațiile ce-mi revin și în calitate de vicepreședinte al Societății Internaționale de etnologie și folclor, cu sediul la Paris. Societatea pregătește

pentru 1969 un Congres internațional care, după mulți ani, va reprezenta o importantă manifestare științifică în domeniul etnologiei și folclorului.

— În ce privește lucrările dumneavoastră?

— În afară de studiul structurilor basmelor folclorice, mă ocup de folclorul obiceiurilor unde am ajuns la o viziune unitară a tuturor obiceiurilor pe baza unor modele cuprinzând credințele ce stau la baza lor, desigurarea și poezia acestor obiceiuri. E o parte foarte importantă a folclorului nostru tradițional.

Anul care vine va fi bogat și pentru cercetătorii acestui domeniu.

— Aș vrea să subliniez în mod deosebit — spune prof. M. Pop — preocuparea noastră centrală: inițierea colecțiilor naționale de folclor, prevăzută în Planul de Stat, care are ca scop să pună în circulație toate bunurile noastre tradiționale.

Vreau să vorbesc cu Moș Gerilă

Intr-un birou al Direcției Mișcării Capitalei, serviciul circulației. Stau de vorbă cu colonelul DRĂNGA OVIDIU.

— V-aș ruga să-mi spuneți pentru câtorți ziarului nostru, ce vă doriți pentru anul 1968.

Sună telefonul.

— Vă rog să mă scuzați o clipă.

— Alo! Vreau să vorbesc cu Moș Gerilă...

— La telefon. Cum te cheamă?

— Dănuț Băhnuț. Locuiesc pe Șoseaua Giurgului 104, la apartamentul 153. Am cinci ani.

— Și ce vrei să-ți aducă Moș Gerilă?

— O carte cu povești și o bicicletă.

— O să-ți aduc negreșit. Dar... să fii atent cum circuli cu ea.

— Am să fiu.

Viitorul conducător... pe două roți a închis telefonul.

— Dorința mea? spune amuzat „Moș Gerilă”. Cât mai puține accidente de circulație. Mai ales conducătorilor auto care au obținut carnetul în vară, aș vrea să le reamintesc să fie foarte atenți în acest sezon când poleul, gheața și... puica flăcăi pindesc la tot pasul.

Iarnă grea, omătul mare...

...pe pământuri dobrogene, dar tot izbucnește convorbirea cu Comana, una dintre acele comune care, de mulți ani încoace, poliarizează atenția țării pentru faptele de agricultură modernă și trecute în cuprinsul ei. An cu an, Cooperativa agricolă de producție a comunei vine să adauge cu harnică chib-

zuială tot mai mult la avuția de cereale a țării: media ultimilor trei ani la porumb — 4450 Kg/ha, iar la grâu anul acesta s-au obținut 3 615 Kg/ha. Să ne gândim că numai cu zece toamne înainte, fiecare din aceste două cifre era aproape jumătate. Imaginați-vă, proverbiale hărnicie a țărânului român se în-

tegrește aici la Comana cu aceea specifică agriculturii so-ciale, a științei prelucrării pământului. Mă gândeam la toate acestea așteptând la capătul firului vocea celui dinți dintre anii-maior urcușului salu-lui dobrogean pe treptele civilizației socialiste, NICOLAE HUDITEANU, cunoscutul erou al muncii socialiste, președintele cooperativei agricole de producție.

— Ce facem? Mulțumim de întrebare, punem treburile primăverii la cale...

Vorbim de viitor. Când ogorarele Comanei se vor bucura în pofta secetei — de seva apelor din marea sistem de irigație Carasu și rodul va putea fi de două ori mai bogat: 5 000 Kg/ha de grâu, porumb 8 000 Kg/ha...

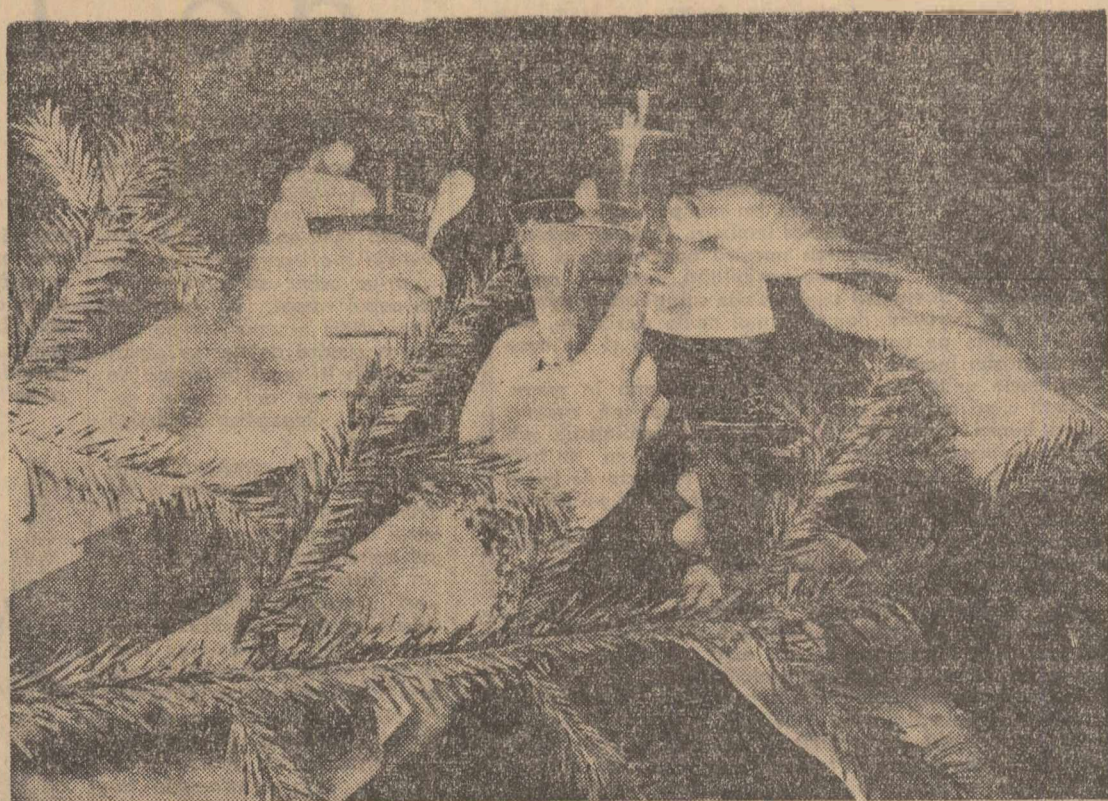
— ...și de revelion? Așa cum se obișnuiește pe aici: laolaltă cu mic cu mare, la câminul cultural. Altfel, cum? Când tot timpul muncim împreună tot mai de Anul Nou să stăm despărțiți?

Indica, a desluși viitorul din semne definea o supersilișie. Fiecare, atita vreme cit o astfel de îndealnicire se bizule pe jocul înnimpirării, circulația exclusiv de bunul plac al fanilor. Dar amintiri-vă vrsul popular, cu statornicia, strămoșeasca lui înțelepciune: cum alții decit cerșind brazda, aplecându-le cu drag oște și respect asupra grăunțului doidora de putere germinativă, poli întezări fructul copi al zilei de mline?

Asemenea versului, anul pe care ne pregătim să-l slăvim astăzi păstrează în tr-insul acea forță transformatoare slujind oamenilor de pe cuprinsul patriei la cunoscerea viitorului prin globul de cristal al prezentei. Conferința Națională a partidului, eveniment de o însemnătate majoră pentru urcușul nostru pe vorticele socializmului, ne-a oferit certitudinea acestui viitor, fixind pentru întreaga Românie, linile directoare ale dezvoltării sale meron ascendente. Și totuși, după momentele de mare eliot creșter, pe locuitorii țării de la Carpați și Dunăre, trăind din plin acum, când mai sint cîteva cocsuri pînă în 1968, acea bucurie calmă, senină, a ajunului de sîrbătoare. Îi vezi străbătînd grăbii străzile, cumpărînd în magazine, pregătînd, prin ferestrele larg deschise ale caselor, evenimentul din noaptea. Sint surizători, destîngi, gata de glumă, dar simți în frazele lor, în gesturile lor simple, familiare, energia colocoitoare a unei țări întregi, pusă în slujba unui destin cunoscut cu limpezime.

Da, semne bune anul are.

SEMNENE BUNE

...CU SĂNĂTATE!

— Este firesc ca activitatea unui om de știință să aibă o continuitate — spune acad. prof. dr. ȘTEFAN MILCU, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România, directorul Institutului de Endocrinologie. Și din acest punct de vedere anul 1967 este o perioadă relativ scurtă în activitatea noastră desfășurată de-a lungul multor decenii în biologie și medicină. Am subli-

niat în acest fel importanța deosebită pe care o acordăm conștientizării și înținerii în conștient. Anul 1967 se încheie pentru mine cu unele realizări mai deosebite. Așa cită în primul rînd Tratatul de Endocrinologie clinică — operă de bază a endocrinologiei românești. În această lucrare realizată în colaborare cu o echipă valoroasă a fost sintetizată experiența școlii românești integrată în realizările endocrinologiei contemporane. Un eveniment important l-a constituit și Congresul internațional de endocrinologie.

Aș reaminti, de asemenea, parti-

ciparea internațională în care am reușit să prezentăm rezultatele cercetărilor noastre și să le validăm pe plan internațional. Problemele pe care le-am abordat — unele dintre ele pentru prima dată în literatură — sint numeroase. Dar nu aș putea să închei, fără să amintesc despre lucrările valoroase efectuate la Institut de către echipele complexe clinice și experimentale, privind fie domeniul tradițional de investigație al școlii noastre — funcțiile endocrine ale epifizei — fie investigațiile asupra hormonilor secretați în cancerul tiroidian, cercetările de genetică sau cele

asupra acțiunii metabolice ale pinealinei. Desigur, aceste succinte informații asupra activității noastre ar putea să continue.

În anul 1968, ne vom continua investigațiile în aceleași domenii atacînd alte înfățișări ale fenomenelor. Condițiile de lucru în continuu progres ne îndreptătesc să privim cu optimism posibilitățile de realizare ale proiectelor noastre. O facem și cu convingerea că tot ce se obține prin activitatea noastră de cercetare servește mai curînd sau mai târziu oamenilor. Sănătății și fericirii oamenilor. Căci sănătatea este o condiție permisivă de fericire.

Un Pantagruel în Carpați

Ce trebuie pentru o masă de revelion? De pildă, 100 kg. negre și de Manciușia, cantitatea: 100 kg., curcani — 1 000 kg., 1 000 kg. miei, 100 de porci, 500 kg. înghețată, peste 1 000 kg. tortă de ciocolată, cozonaci, — jumătate de vagon, peste 5 vagoane de vin din podgoriile Tinave, Odobesti, Drăgășani, Colnari, Murfatlar, 5 000 sticle de șampanie, aproape 2 km. de cîrnați, peste 10 000 bucăți de sarmale cu costiță afumată, un vagon de citrice și fructe indigene, 30 000 de bucăți de piinișoare.

Este lista pe care a întocmit-o directorul LOGHIN JUCAN, directorul comercial al Trustului „Carpați”, pentru festivalul celor 4 500 de musafiri care își vor petrece revelionul în decorul brașovean.

Iar pentru distracția oaspeților? 15 orchestre cu peste 80 de instrumentiști, 90 de soliști de muzică ușoară, 60 de artiști ai cîntecului popular, datine, momente vesele, iluzionism, numere de balet etc. Se vor orna 700 de brazi cu peste 6 000 de becuri colorate, 20 000 de globuri de sticlă, 30 000 de diferite figurine.

— Deși în ultimii ani tehnica a făcut progrese remarcabile de care meteorologia beneficiază în mod consistent, încă nu sîntem în măsură să dăm timpul exact. Lucrăm cu calculatoare electronice și, în ultimul timp, am fost dotați cu un radar meteorologic. Vom folosi, de asemenea, date culese de rachete și sateliți meteorologici.

Utilizarea însă în cit mai mare măsură a noilor mijloace tehnice, cit și a unui sistem îmbunătățit de transmisie de date meteorologice brute și prelucrate — Planul vechii meteorologii mondiale — la care țara noastră a aderat — va permite îmbunătățirea acestor prognoze de timp. În 1968, în acest sens, Institutul Meteorologic va pune în funcțiune Centrul național de prognoză. Nevoia de a îmbunătăți în mod substanțial prevederile de timp este generată atît de solicitările din ce în ce mai pretențioase ale agriculturii, construcțiilor, transporturilor, turismului etc., dar în mod deosebit de transporturile aeriene, în vederea deservirii corespunzătoare pe linie de meteorologie a aviației moderne care zboară la altitudini mari și cu viteze sporite.

— Din cîte înțeleg, dialogul internațional al meteorologilor nu va fi întrerupt nici de revelion. Mesajelor informative codificate, le adăugați cu acest prilej unul special?

— Da.

De la Institutul Meteorologic, prin intermediul stației Predeal iau un interviu radio telefonic meteorologului SPIRIDONESCUL GRIGORE, care întîmpină Anul Nou la cea mai înaltă cotă a țării noastre, stația Meteo de pe virful Omul.

— Cum veți petrece revelionul?

— Cu Victoria soția, (și ea observator în cadrul stației), cu Ionel și Mariaș, copiii noștri, și cu aparatele de radio și măsură.

— Aveți o prognoză de timp, personală?

— Da. Pentru următoarele 366 de zile, tuturor, timp favorabil pentru desfășurarea activității lor.

toare pe linie de meteorologie a aviației moderne care zboară la altitudini mari și cu viteze sporite.

— Din cîte înțeleg, dialogul internațional al meteorologilor nu va fi întrerupt nici de revelion. Mesajelor informative codificate, le adăugați cu acest prilej unul special?

— Da.

De la Institutul Meteorologic, prin intermediul stației Predeal iau un interviu radio telefonic meteorologului SPIRIDONESCUL GRIGORE, care întîmpină Anul Nou la cea mai înaltă cotă a țării noastre, stația Meteo de pe virful Omul.

— Cum veți petrece revelionul?

— Cu Victoria soția, (și ea observator în cadrul stației), cu Ionel și Mariaș, copiii noștri, și cu aparatele de radio și măsură.

— Aveți o prognoză de timp, personală?

— Da. Pentru următoarele 366 de zile, tuturor, timp favorabil pentru desfășurarea activității lor.

Interviu cu o lebedă

O lebedă albă, vaporoză, plutește plină de grație pe scena Operei Române. Se repetă intens. Aștept deci pentru dv. din prima zi cu un turneu peste hotare. Alte invitații?

— În Franța, la Monte Carlo, în Italia...

— Ce vă doriți pentru anul noul?

— Să interpretez roluri noi în studioul experimental. Roluri contemporane, moderne...

Magdalena Popa

trebuie să reîntre în scenă.

— Și încă o dorință: să se organizeze și la noi un Festival internațional la care să participe marii maeștri ai baletului din lume.

I-am urât succes în apropiatul turneu. Soliști artiști interpretativi românești vor culege fără doar și poate și în anul noul floare satisfăcătoare atît pe scenele din țară ca și pe cele din străinătate.

Nuntă bucovineană

Să anticipăm cu cîteva ore noaptea revelionului.

În sala sporturilor din lunca Sucevei petrec cîinci sute de tineri: muncitori din cele două combinat moderne, elevi, constructori de pe șantierul Uzinei de piese de schimb și Fabricii de tricoaje. În mijlocul lor — o pereche nedespărțită? Oare cîți ani de acum înainte ELENA și NICOLAE RAILEANU își vor aminti de noaptea aceasta? Pentru că s-au căsătorit acum două zile și au socotit că cel mai bun prilej de a sărbători evenimentul este seara de astăzi.

Ce poți întreba o pereche de tineri căsătoriți care debutează în viața familială odată cu noaptea speranțelor tuturor? Să le urăm, de aceea, împlinirea dorințelor pe care ni le-au exprimat — lui Nicolae să absolute în condiții optime cursurile școlii tehnice de maistri mecanici la care năzuiește să se înscrie, iar Elenei — tot după vrea ei — un debut cit mai promițător în arta de a fi... mamă și gospodină.

Vă așteaptă „mandatarii”

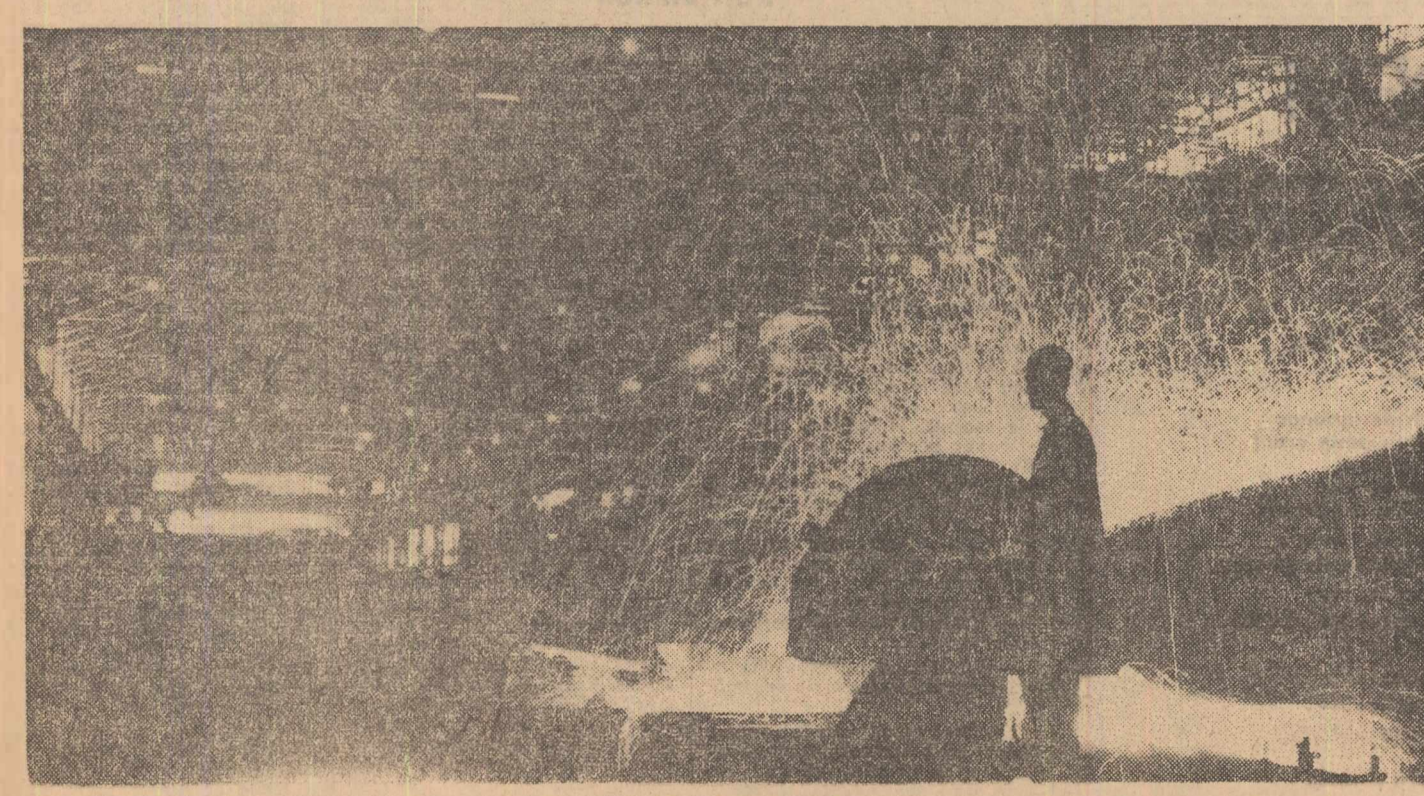
— Și merge tovărășia dumneavoastră? — Întreb pe ALEXANDRU DOCHITU, unul din membrii „tripletei” de foști ospătari, care, de două luni încoace, a deschis pe strada Nufierilor un restaurant. De fapt, întrebarea e de prisos, pentru că cine n-a încercat, măcar în trecere, să-și arunce privirile asupra atracțiilor culinare expuse în galanterele sale?

— Merge bine, nu pot să zic altfel. Dar, în comerț, ca să iasă bine, trebuie mai întâi să dai. Așa facem și noi acum: nu ne mai vedem capul de amenajările interioare pe care vrem să le ducem cit de curînd la bun sfîrșit, în interesul clienților. Și, după aceea, prin ianuarie ne-am gîndit și noi să ne împărțim prima leală...

Timpul probabil pentru următoarele... 366 de zile

O statistică susținea că cca. 40% din prognozele întocmite de meteorologi se adeveresc. Ceea ce l-a determinat pe un mucalit să se întrebe de ce nu se inversează mai bine cele 60 de procente rămase? Dacă la această butadă mai amintim că recent un premiu internațional pentru literatură umoristică s-a acordat meteorologilor, trebuie să recunoaștem că această profesiune nu e nici pe departe cea mai „ignorată”.

Și totuși știm cu toții la fel de bine că timpul probabil nu este necesar nu numai pentru zilele concediului de vară, dar în cele mai diferite activități și profesii. Iată de ce am scotit demn de interes să aflăm în ce fel își propun meteorologii noștri să mărească gradul de probabilitate a prognozelor care pentru intervale scurte de timp depășesc 80% în prezent. Pe fundalul teledisprețurilor care lucrează neîntrerupt zi și noapte, stau de vorbă cu tov. ANDREI DONEAUD, directorul științific al Institutului Meteorologic.

„Artificii” de oje la Hunedoara

O emblemă a inteligenței

Conturul stilizat al unei căști de oțel, în interiorul ei o faclă și dedesubt o denumire: „Termicem” — iată cartea de vizită prin care inginerul NICOLAE DEICA de la Institutul de cercetări metalurgice a înscris nu de mult la Biroul internațional pentru protecția proprietății industriale de la Geneva una dintre cele mai originale contribuții românești ale anului 1967 la modernizarea milenarei înfruntări dintre om și foc în plămădirea metalului. Așezată pe un raft, undeva în interiorul institutului, această invenție, care răscuște una după cealaltă, marile cotești siderurgice de la Reșița, de la Hunedoara, extrăgând din vatra lor de foc mii de tone de oțel economisite și alte mii, de calitate superioară, are o înfățișare atât de modestă, încât numai gestul expres al inginerului îți

Indreaptă atenția asupra ei. Căci „Termicem”-ul este un praf: un praf miraculos, însă, devreme ce se răspândește în vasul uriaș, purificându-i conținutul și sporind cantitățile de oțel bun pentru prelucrare cu 50 de kilograme la fiecare tonă!

— Ca rețetă, „Termicem”-ul e o sinteză cit se poate de plastică a aforismului despre simplitatea marilor idei; de aceea, spuneți-ne tovarășe inginer, cum de se face că ea nu a venit în mintea altor alți cercetători, cu vechime în muncă egală cu a dumneavoastră?

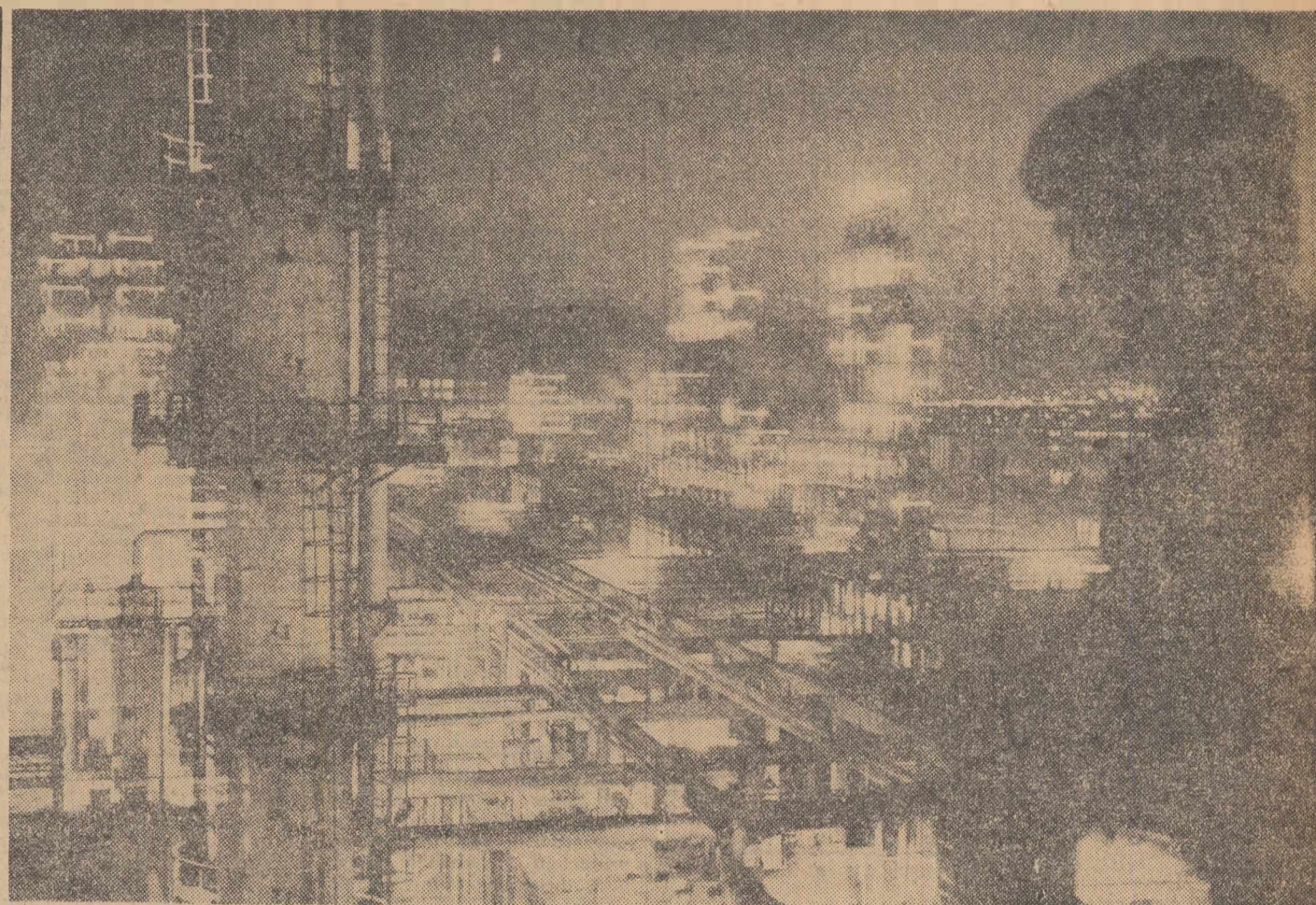
— Nu-i vorba goală că în douăzeci de ani de activitate am ajuns să cunosc bine siderurgia românească. E drept, lucrez în domeniul materialelor refractare, dar e posibil să cercetez într-o oțelărie exclusiv propria problemă, indiferent, surd, față de toate

Și o sondă poate fi erou de anchetă

ANUL NOU 1967... Pe malul drept al râului Moldova, în comuna Frasin, cam la jumătatea drumului dintre Voroneț și Moldovița s-a amplasat o sondă de mare adâncime. În noaptea de hotar a calendarului, sonda atinsese adâncimea de 2.707 m. Șeful sondei, înzdrul inginer IOAN BRATU, raportează acest rezultat și, la miezul nopții, plin de entuziasm, sărbătorește revelația în mijlocul sondaților din schimburi liber. La un moment dat, în sala luminoasă, împodobită cu crengi de brad și visc, a intrat un om în salopetă comunicând ceva confidențial inginerului Bratu. Și cu plecat, imediat împreună... Ceilalți au așteptat abia a doua zi să se întepenească sapa la put în timpul extragerii garniturii. Sosit la sonda, directorul întreprinderii l-a găsit pe inginerul Bratu conducând operațiile de instrumentație. Era încă în costumul de seară. Doar pe cap avea cască de protecție.

— AJUN DE AN NOU 1968
— Alo, dați-mi vă rog legătura cu Podești
— Piatra Neamț.
— La telefon inginer ISTRATE GHEORGHE, șeful sondei.

— Ce planuri aveți pentru revelația? — Pentru revelația? (o scurtă pauză) Vă rog să mă scuzați, dar m-am luat pe nepreștite. Credeam că vă interesează alte elemente de plan... Sonda tocmai a atins un nivel care ne solicită întreaga atenție. În noaptea revelației s-a ciocnit noul un pahar pentru toți cei care întâmpină noul an vechind la posturile ce le-au fost încredințate.

Aici se face cauciucul sintetic românesc

Pentru colegul din Bangkok? Vă răspundem noi!

— Cu Bangkok? Imi pare rău — imi răspunde pilotul șef al aeroportului Băneasa — n-avem cum lua legătura cu comandantul OLARU. Uitați-vă puțin pe hartă: unde-i Thailanda... nici undeva rădăcinile nu ajung. Zădărnici absolut pe propria lui răspundere. Dar ce v-ați să-l întrebați?

— Păi, în calitatea lui de navigator între București și Hongkong, cea mai lungă cursă aeriană a anului... bunăoară. Ce va face de revelația?

— De ce nu spuneți așa? E o întrebare la care vă poate răspunde oricare dintre noi. Ce face un pilot în misiune? Doarme stămată tovarășă, doarme ca să fie odihnit a doua zi, pentru cursa următoare.

— Da, dar cum mă veți ajuta la întrebarea: „Ce dorți de Anul Nou?”

— Se vede că știți prea puțin despre piloti a căror existență în ansamblul ei e de neconceput în afara unei strînse vieți colective. Cum să nu știți ce-și dorește Olaru de Anul Nou, când de la o vreme încoace ne tot povestește că soția lui așteaptă un copil? Un băiat își dorește șeful de echipaj pentru '68, așa să știți tovarăș!

Ce se poate face într-un an bisect

— În anul care a trecut ați căutat, ați căutat, ați publicat volumul de proză, ați intrat în repetiție la teatru din Brăila cu o piesă, ați scris reportaje, v-ați jucat Studioul mic al Televiziunii. V-am căutat la redacția Editurii pentru literatură universală, vă găseam în secretariatul literar al Teatrului „Barbu Dăscălescu”. Ce vă propuneți pentru anul viitor?

— 1968 fiind un an bisect voi avea timp mai mult — imi răspunde scriitorul ROMULUS VULPESCU. Mă dedic în deosebi

scrierilor... cu aparatul de filmat. Proiecte? În primul rând o coproducere româno-franceză... de 10 minute. Tema filmului? Un dialog imaginar între doi mari poezi ai lumii: Apollinaire și Ion Barbu.

— Și între filmări?

— Doresc să realizez un roman al poeziei românești. O carte, format mic, pe hârtie subțire, pe care omul să n-o pună în geamantan ci s-o poarte în buzunar.

— Și pentru ziua „în plus” a anului viitor...

— Traduc din Plaut, din A. Jarry.

Ce ar spune Pythagora...

Academicianul prof. NICOLAE TEODORESCU, decanul Facultății de matematică din București, membru permanent în Biroul executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice, președinte al Comisiei de științe matematice și științe fizice, i s-a decernat anul acesta titlul de doctor honoris causa al Universității din Caen și la festivitatea care a avut loc, i s-a înmănat medalia orașului. A fost ales de asemenea membru al Academiei de științe, literă și arte din Palermo și membru în Comitetul de redacție al străvechi și celebrei reviste

Rendi conti del circolo matematico din Palermo.

— Prin Directivele celui de al IX-lea Congres al P.C.R. și prin ansamblul de măsuri adoptate la Conferința Națională a partidului — spune domnia sa — cercetarea din învățământul superior este promovată la un rang care îi incumbă noi răspunderi și o extindere substanțială. Rezultă că problema primordială se referă la cadrele pe care le formăm. Studiul întocmit de Ministerul Învățământului pentru reforma învățământului în lumina direcțiilor va marca o nouă etapă în dezvoltarea învățământului superior și a cercetării științifice din învățământ cu caracterul ei de pionierat și avangardă, ca și reflectarea fructuoasă a acestuia în practică la nivelul cerințelor pe planul economiei naționale.

— Ce vă propuneți pentru 1968?

— M-aș referi la trei direcții: 1. Să-mi îndeplinesc angajamentul față de Editura Tehnică, terminând lucrarea „Introducere în fizica matematică”; 2. Să-mi fi păsore cursul de ecuații fizice matematice; 3. Să mai „produc” 2 sau 3 cleve de talia ultimilor, care s-au dovedit strălucite în această disciplină grea de sinteză care e fizica-matematică.

Orele televiziunii sînt ale tuturor

— Bună seara, stimate telespectatori, în programul de astăzi veți urmări...

Și fără să știți câte strădăni se depun pentru o emisiune, telespectatorii urmăriți.

Televiziunea urmărește și ei. Dar cine, indiferent de vîrstă nu urmărește televizorul?

Și mai ales de revelația... În cite meniuri și cite petreceri nu se mizează pe programul televiziunii. La rîndul lui, reporterul urmărește și el ceva: să afle măcar cîteva din surprizele lanternei magice.

— Să păstrăm deci în televiziunile televiziunilor. Noroc cu blocnotesul are mai mult de 16 mm. Altfel, pro-

ar încăpea 30 de soliști de muzică populară, 50 de soliști de muzică ușoară, ansamblul de balet al Operei, al Operetei, al Estradei... Toți soliștii îndrăgii vor fi prezenți.

Programul intitulat „Orele revelației” se va desfășura în orele ultraviolete, orele anticipației, orele jocurilor...

Prezentarea: Florin Piersic și Luminița Iacobescu. Să sperăm că ne vom tele... distra.

Proiectele Televiziunii pentru 1968? Anul viitor vor intra în funcție primele studii din noul centru al televiziunii.

Dorințe? Să nu mai fie necesară emisiunea Reflector.

ANUL ARE

Frumusețea de sub zăpadă

Pe ferestrele caselor — la Miercurea Ciuc — iarna brodează flori de gheață, în vreme ce primul gospodar al orașului BOKOR MOISE, se îngrijește de florile primăverii, în... secolele statului. În anul 1967, orașul a primit premiul întâi în întrecerea patrioală pentru înfrumusețarea orașelor și comunităților, iar prezenta președintelui la sere, pregătirea și supavegherea lucrărilor în vederea ornamentării orașului indică, pentru '68 o dorință dintre cele mai precise...

— Așa-i că vreți să vă păstrați locul frunțas și la anul?

— Musai. De aceea ne pregătim de pe acum, cu toate că deocamdată orașul e sub zăpadă. Vorba sociului: pe la noi, sase luni pe an este iarnă, iar restul e frig... Dar dacă am luat premiul pentru vară, nici iarna nu-l alic de lepădat. Hochei pe gheață în fiecare zi. Partide de schi și sîniș.

Cînd arhitectura devine artă

Poate tocmai în ajunul zilelor de sărbătoare ne vedem mai bine locul în care trăim și muncim. Îl împodobim și l-am dori cît mai frumos. Și regretăm atunci cînd un calcan uitat fără plomă strică armonia unui bulevard... Desigur arhitectura îi interesează pe toți. Și în primul rînd pe arhitecți.

— Noi dorim ca proiectele și realizările noastre să atîngă parametrii calitativi indicați de condițiile create astăzi și care coincid cu legile de altfel permanente ale arhitecturii — ne spune arh. NICOLAE BADESCU, președintele Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare (C.S.C.A.S.). Aceasta înseamnă a avea în vedere funcționalitatea, confortul la nivelul dorit, tehnica majoră, economia de mijloace, realizarea unei exprimări artistice. Și, ieșind din șabloanele interne și internaționale, să creștem o varietate, punînd problemele unei arhitecturi mai expresive și mai originale, cu trăsături specifice țării noastre.

„Reporter” al sistematizării

La ora cînd citiți aceste rînduri, sociologul IOAN MATEI de la Centrul de sociologie al Academiei, născut, probabil, cele mai proaspete însemnări ale unei captivante călătorii încheiate cu cîteva zile în urmă în peisajul hibernal al satelor maramureșene.

— Cînd plecați? I-am întrebat. Își controlează ceasul.

Feste două ore în direcția Baia Mare. Am o misiune: cercușul acum, în prag de An Nou, pe urmele faptelor care alcătuiesc biografia lui 1967. Mă duc să mă alătur colegilor care încheie o lungă suită de „interviuri” cu locuitorii din mediul rural din nordul țării despre dorințe, intenții, proiectele lor privind viitorul lor și al așezărilor lor. Teiul acestor „anchete”? După cum se știe, centrul nostru urmează să alcătuiască o lucrare de sinteză asupra premiselor umane ale vastei opere întreprinse de partid în legătură cu sistematizarea așezărilor rurale.

O comoară de 87 milioane

— Fără nici o exagerare — ne spune tot GHEORGHE ARDELEANU, secretar al problemei economice al Comitetului regional P.C.R. Crișana — aplicarea măsurilor de organizare științifică a producției și a muncii a scos la iveală în întreprinderile din regiunea noastră un tezaur de muncă și

gîndire valorind 87,7 milioane. Da, aceasta este transcrierea cifrică a amplului efort de inteligență pus în slujba producției de către oamenii muncii din industria regiunii noastre.

Bilanțul anului 1967 în industria

Om + creier electronic - industrie modernă

La solicitarea noastră, profesorul MIHAI DRĂGĂNESCU, secretar permanent al Comisiei guvernamentale pentru dotarea cu echipamente de calcul și automatizarea prelucrării datelor, ne-a răspuns:

— În 1968, activitatea științifică în țara noastră se va desfășura în condițiile noi create de ansamblul de măsuri adoptate de recente hotărâri ale Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român.

Din acest punct de vedere știința va face un pas important în apropierea ei de producție. Procesul concentrării forțelor de cercetare în jurul celor mai importante probleme care interesează economia națională în etapa imediat următoare și în per-

spectivă, se va intensifica. În același timp, cercetările fundamentale se vor dezvolta în acele direcții în care în viitor, ele vor putea duce de o parte la deschiderea unor sectoare industriale noi, pe de altă, la afirmarea științei românești în domeniile cele mai moderne ale cercetării.

În 1968 începe aplicarea programului de dotare a economiei naționale cu calculatoare electronice și echipamente de calcul. Acest program prevede înființarea unor centre de calcul în diverse domenii de activitate, corelat cu formarea sistemelor de calcul de specialitate în vederea obținerii unor experiențe proprii în acest domeniu de mare importanță.

regiunii Crișana arată că planul a fost îndeplinit la toți indicatorii, la 23 decembrie. Asta înseamnă că îndeplinim Anul Nou cu un plus de producție de 135 milioane lei. E o cifră ce mi se pare elocventă pentru hărnicia și spiritul de inițiativă al colectivului de muncă din Tara celor trei Crișuri și, totodată, o premisă promițătoare pentru rezultatele scontate pe 1968.

Din partea autoarelor

„De urât am mai ura Dar ni-i că s-o însera...”

Pretutindeni se simte respirația Anului Nou. Se fac ultimele cumpărături, se aleg ultimele cadouri. În toate casele, după vechiul obicei românesc așteaptă mesele întinse. Paharele așteaptă și ele ora cînd vor fi umplute cu nectarul bobului de strugure. Să ridicăm împreună un toast pentru noul an 1968.

La mulți ani, cu sănătate, cu belșug și fericire!

Graziela Vintu și Catina Muscan

Fișe pentru biografia lui 1967

Ce date vor alege istoricii viitorului atunci când se vor apleca asupra hrsoavelor pentru a stabili identitatea anului 1967? Fără îndoială că și unele din datele cuprinse în consemnările de mai jos privind viața internațională vor figura la loc de frunte.

Dacă în anul 1955 România avea relații diplomatice cu 32 de state, în prezent ea întreține legături diplomatice cu 75 de țări. România colaborează pe plan economic cu peste 100 de țări, situate pe toate cele cinci continente și participă la activitatea a peste 70 de organizații internaționale cu caracter economic sau tehnico-stiințific. În perioada 1960—1966, volumul comerțului exterior al țării noastre a crescut cu 75 la sută. În primul semestru al anului 1967 exportul României a crescut cu peste 19 la sută, față de aceeași perioadă a anului trecut. În cadrul exportului a crescut, și în acest an, ponderea mașinilor, utilajelor, produselor industriale.

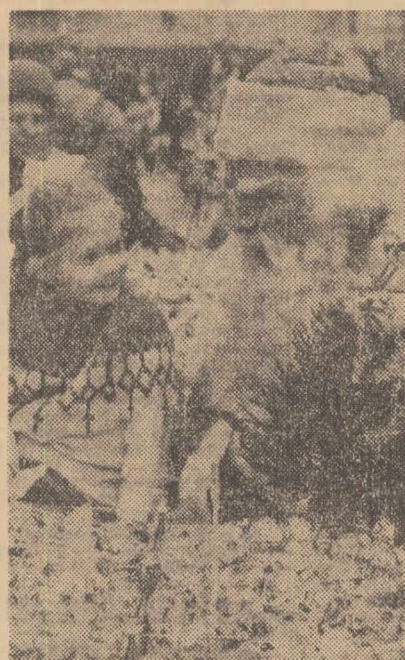
Cea de a 22-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. (prima parte) a durat timp de trei luni. Pe ordinea ei de zi au figurat 99 de puncte din care au fost discutate 98. Adunarea a ținut 83 de ședințe plenare, iar Comitetul Politic 101. Pentru prima oară în istoria O.N.U., Adunarea Generală a fost prezidată de reprezentantul unei țări socialiste: ministrul de externe al României, Corneliu Mănescu. La încheierea primei părți a sesiunii numărul membrilor O.N.U. era de 123.

Producția mondială de cereale a anului 1966—1967 a cunoscut o creștere importantă. Cifrele absolute, publicate de F.A.O., indică o producție record de 737 milioane tone cereale, față de 672 milioane tone cit se obținuseră anul precedent. Datorită timpului nefavorabil, zone întinse din Asia și Africa au realizat producții scăzute pentru al doilea an consecutiv. Producția totală de cereale a țărilor în curs de dezvoltare a înregistrat de asemenea, o scădere, înregistrând cifra de 140 milioane tone, cu 10 milioane mai puțin decât anul trecut.

Media zilnică a nasterilor era în anul 1967 de 167 000. Potrivit datelor publicate, populația pământului a atins cifra de 3 336 000 000 locuitori.

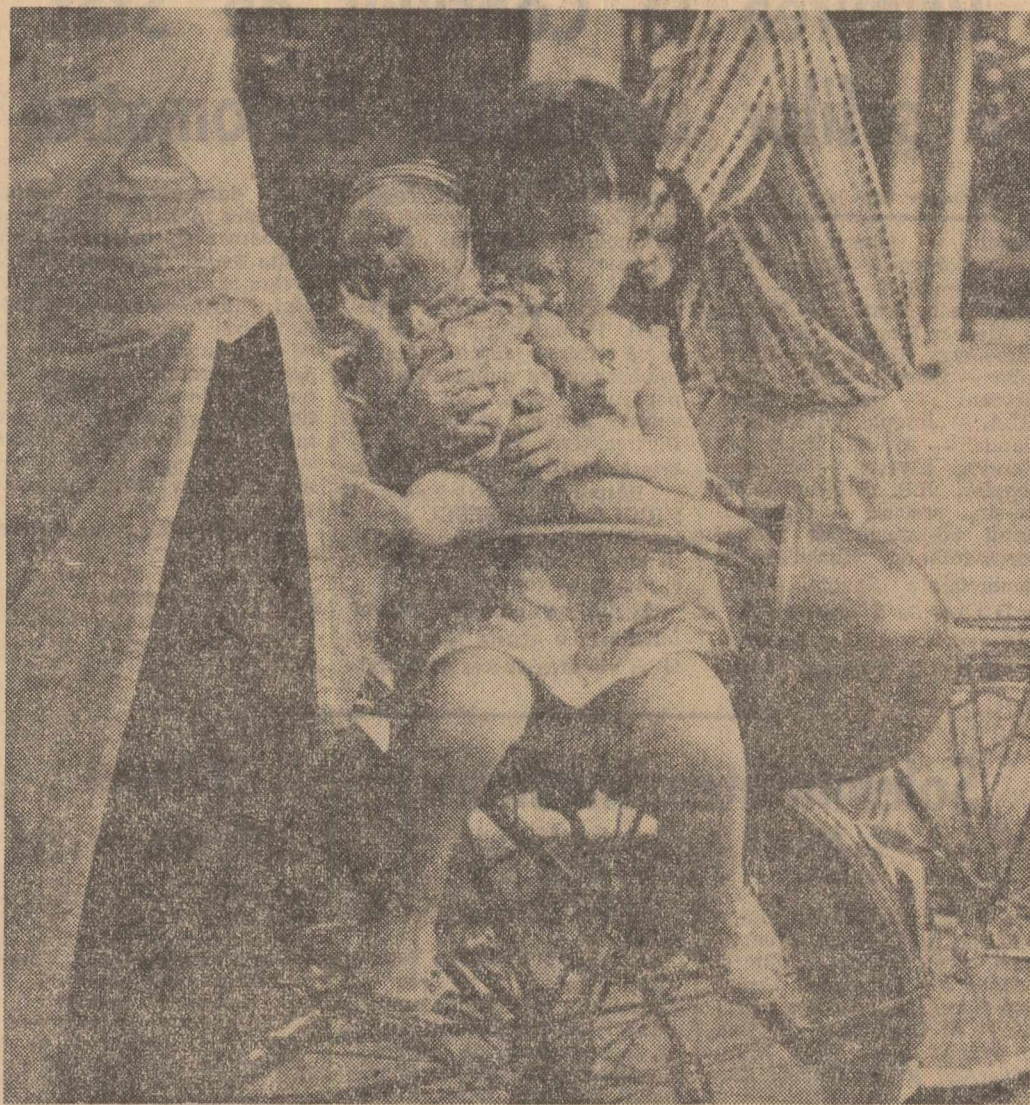
Anul care a trecut a marcat câteva „premiere spațiale” cu totul deosebite. Dintre acestea menționăm, ziua de 18 octombrie, când s-a lansat automată sovietică „Venus-4” a poposit în pe suprafața misterioasă a lui Icarus, după ce a zburat 127 de zile, și a parcurs cea, 350 milioane km. Câteva săptămâni mai târziu, la 9 noiembrie, de la Cape Kennedy a fost lansată super-racheta „Saturn-5” (care va servi pentru o eventuală aselenizare) avind o înălțime de 109 metri și o greutate totală de 3 000 de tone. Din acestea 2 500 tone l-a constituit carburantul, consumat în proporție de 3 tone pe secundă. După un zbor de 8 ore și 36 secunde, cabina spațială „Apollo-4”, lansată de „Saturn-5” a primit comanda de coborîre, venind spre Pământ cu o viteză de 40 000 km pe oră.

Daruri de Anul Nou

La Amsterdam există tradiția ca în preajma Anului Nou, un car alegoric să umble pe străzi și să ofere un brăduț și diferite cadouri celor care se ocupă cu dirijarea circulației sau de curățenia și înfrumusețarea orașului. (imaginea din stînga)

La Moscova, în magazinul „Lumea copiilor”, darurile sînt cumpărate de părinții copiilor, dar minunatele basme cu Albă ca zăpada, Scufița roșie și altele sînt povestite gratis celor mici de însuși Moș Gerilă. (fotografia de sus)

Sistemul socialist mondial înglobează în 1967 35,2 la sută din suprafața lumii și dă aproape 40 la sută din producția industrială mondială. Cele 14 state din Europa, Asia și America Latină care compun sistemul mondial socialist au înregistrat noi succese pe calea progresului economic și social.

Din 60,7 milioane km p. cit au însumat coloniile fostelor imperii, au fost eliberate pînă în prezent 54,6 milioane km p. Doar 6,1 milioane km.p., adică a 22-a parte a globului pămîntesc mai sînt în prezent teritorii coloniale și acestea, în majoritatea lor, sînt insule. În locul numeroaselor colonii, pe harta lumii au apărut peste 70 de state suverane, cu peste un miliard și jumătate de locuitori.

Prezența României la tirgurile și expozițiile internaționale, precum și la o serie de manifestări cu caracter cultural și științific s-a făcut remarcată în anul 1967 mai mult ca oricînd în trecut. Țara noastră a participat, între altele, la tirgurile internaționale de la Viena, Leipzig, München, Plovdiv, Tripoli, Zagreb, Hanovra, Milano, Bruxelles, Londra, Frankfurt pe Main, Tokio, Sidney etc.

Efectivele corpului expediționar al S.U.A. și ale trupelor aliaților lor, participînd la agresiunea împotriva poporului vietnamez au sporit pînă la 521 000. În cursul acestui an agresorii au violat zona demilitarizată prin pîntrunderea, la 19 mai, a 5 000 de infanteriști marini în această zonă; artileria americană a primit autorizația de a trage dincolo de parale-

la 17; au fost organizate numeroase acțiuni de „curățire” soldate cu distrugerii imense; bombardamentele asupra R. D. Vietnam — stat socialist liber și suveran — au fost extinse prin atacarea unor centre cu populația densă între care Hanoiul și Haifongul. Pierderile suferite de agresori au cunoscut și ele o serioasă escaladă: potrivit unui bilanț american întocmit

în luna decembrie, S.U.A. au pierdut pînă în prezent în Vietnam 110 441 oameni dintre care 15 058 morți, 94 469 răniți și 914 dispăruți. Numai deasupra R. D. Vietnam au fost doborîte, pînă la 17 decembrie, 2644 de avioane. Si datele de mai sus confirmă că un popor care își apără cu tenacitate libertatea și independența națională nu poate fi înfrînt.

UN AMĂNUNT...

Un copil, ca atîția alții din lume, strînge în brațe o păpușă primită în dar. Nu se îndură să se despartă de ea nici cînd călătorește cu mama, pe atașul montat în spatele bicicletei. Pînă aici nimic deosebit în imaginea de mai sus, surprinsă în aceste zile... Și totuși, un amănunt care la început scapă din vedere, tulbură prin nota sa plină de tragic, idila luminoasă dintre fetiță și păpușa ei: o cască de metal atîrnată de atașul bicicletei. Fotografia a fost luată pe una din străzile Hanoiului, unde mijloacele de protecție împotriva schijelor provenind din bombele lăsate de avioanele americane trebuie să fie la îndemînă în orice moment și în orice loc...

DE LA UN CAPĂT LA ALTUL AL LUMII

MASA ROTUNDĂ A EXPLORATORILOR...

- Mai există „terra incognita” pe planeta noastră?
- Ce raport există între explorare și aventură?
- Cum au învățat indienii waikași să navigheze?
- Ne-am născut cu un secol mai tîrziu?

Ce mai rămîne de descoperit

— Mai există regiuni necunoscute ale Pământului?

Francois Balsan, cunoscut explorator, autor de lucrări etnografice și de arheologie, răspunde afirmativ:

— După părerea mea, doar cîinci la sută din suprafața Pământului mai este astăzi necunoscută.

O precizare în plus aduce Jacques Villeminot, un explorator care a efectuat cîteva „premiere” în Australia și Noua Guinee, studiind arta și obiceiurile vechilor civilizații din aceste locuri.

— Mai sînt încă parcele ale planetei — și nu regiuni — care nu au fost încă descoperite: pesteri, piscuri, văi, cîteva insule polare. Adică în regiunea Amazonelor, în Noua Guinee, în Groenlanda, etc.

— Și în Guyane, adaugă Joseph Grelier, care a studiat regiunea guyaneză din nordul Americii de sud.

Discuția intră pe făgașul priorității în explorare. Etnologul Jean Rouch, care este în același timp un experimentat cineast, își spune punctul de vedere:

— Nu mai este interesant acum cine a mers primul undeva. Anul trecut, am înaintat pe o pirogă pe unul din afluenții Nigerului pe care nimeni nu a mai urcat înaintea mea și aceasta nu mi-a adus nimica...

Explorarea în profunzime a înlocuit pe cea geografică?

Bertrand Flornoy, cel ce a descoperit izvoarele Amazonelor, în anul 1841, împărtășește părerea lui Rouch:

— Desigur, explorator este doar cel ce reușește să aducă ceva nou...

— În epoca noastră, explora-

rea în profunzime a înlocuit explorarea geografică, conchide Gaetan Fouquet.

Flornoy intervine din nou. Este de acord cu Fouquet și se referă la faptul că în zilele noastre este indispensabilă o specializare din ce în ce mai mare a exploratorilor care nu mai sînt doar simpli geografi.

— Există acum exploratori-etnografi, explora-

tori-speologi. Și, de multe ori, ei se specializează în cercetarea unei singure țări. Geograful francez Dolfus a consacrat zece ani studiilor sale cîin Munții Anzi. Aceasta este veritabila explorare modernă...

... și nici nu se măsoară în kilometri, adaugă Grelier. Trebuie să știți să așteptați și mai ales să știți să pozești din nou pe locurile pe unde ai mai fost. Eu cred că am dator să conțin să mă interesez de cei pe care-i descopăr, să studiez evoluția lor pe care, cîteodată fără să vreau, am influențat-o.

O aventură pasionantă pe fluviul Orenoc

Grelier povestește un episod interesant din expedițiile sale. Odată, studiind o regiune din susul fluviului Orenoc, Grelier a intrat în legătură cu indienii Waikas. Aceștia nu mai văzuseră oameni albi și, cu toate că locuiau pe malul apei, nu cunoșteau nici un fel de ambarcațiune. Le erau complet necunoscute și unelele de fur... Grelier și însoțitorii săi s-au împrietinit cu waikașii, le-au dăruit cîteva unelte și le-au arătat pirogile. După opt luni, exploratorul a revenit pe aceleași meleaguri, și a constatat că indienii își făcuseră singuri, între timp, pirogile. Este drept că nu prea perfecționate dar ei totuși evoluaseră și se puteau deplasa mai ușor pe apă. Fiecare vizită la waikași, subliniază Grelier, a însemnat o rupere a echilibrului anterior. Era o aventură pasionantă pentru ei dar și pentru mine personal...

Ce raporturi există între explorare și aventură, între cercetare și efort fizic? Studiul științific — chiar efectuat la o bază antartică — dar în condițiile comode ale laboratorului, poate fi numit explorare?

Ophiile la masa rotundă sînt foarte diferite. Celebru vulcanolog Haroun Tazieff se referă la performanțele fizice ale explorării:

— Colegii mei și cu mine explorăm un fenomen: fenomenul erupției, care a rămas practic necunoscut în ciuda tuturor eforturilor depuse pînă în prezent. Pentru a se satisface curiozitatea științifică, este nevoie de performanțe fizice care ne amintesc de explorarea așa cum o făceau Amundsen și Livingstone.

Gaston Rouillon precizează că importă nu

Din inițiativa unui grup de savanți englezi — care au înființat comitetul „Omenirea în anul 2000” — a avut loc, acum cîteva luni, la Oslo, congresul „cercetării viitorului”. În Franța ființează un grup de lucru, încadrat cu reputele cadre filozofice și tehnico-științifice, cu preocupări asemănătoare; la rîndul ei, Academia americană de Artă și Știință a instituit o comisie — denumită „Anul 2000”, care se va ocupa de problemele „prospectivă”, adică ale științei previziunilor în toate domeniile de activitate umană.

Presa mondială publică numeroase materiale care oglindesc aceste preocupări — crea-tore sau, deocamdată, visătoare sau urmărind obiective cu neputință de atins — determinate de implicațiile și inovațiile pe care cuceririle științei și tehnicii, impresionantele „fapte

diverse” ale vieții cotidiene din anii în care trăim, le-au imprimat sectoarelor primordiale. Într-un asemenea material — apărut recent în săptămînalul Le Nouvel Observateur — se analizează contribuția adusă de un grup de specialiști americani, de la Institutul Hudson, cu privire la problema, așa cum o enunță ei, „dacă se poate prevedea în mod serios cum va fi lumea anulului 2000”.

Subliniind că ideile promotorilor acestor „prospectivă” sînt, desigur, discutabile, săptămînalul francez publică o serie de elemente componente ale acestor viziuni. Printre altele, vor fi inventate mașini pentru schimbarea climei, iar tehnologiile nucleare în scopuri industriale se vor ieftini. Luînd în considerare „probabilitățile”, ei apreciază că, în anul 2000, lumea va număra peste 6 miliarde de locuitori. Cibernetica va

diverse” ale vieții cotidiene din anii în care trăim, le-au imprimat sectoarelor primordiale. Într-un asemenea material — apărut recent în săptămînalul Le Nouvel Observateur — se analizează contribuția adusă de un grup de specialiști americani, de la Institutul Hudson, cu privire la problema, așa cum o enunță ei, „dacă se poate prevedea în mod serios cum va fi lumea anulului 2000”.

Subliniind că ideile promotorilor acestor „prospectivă” sînt, desigur, discutabile, săptămînalul francez publică o serie de elemente componente ale acestor viziuni. Printre altele, vor fi inventate mașini pentru schimbarea climei, iar tehnologiile nucleare în scopuri industriale se vor ieftini. Luînd în considerare „probabilitățile”, ei apreciază că, în anul 2000, lumea va număra peste 6 miliarde de locuitori. Cibernetica va

„Naufragiatul de bună voie” despre traversarea oceanului într-un... butoi

Cere cuvîntul faimosul naufragiat de bună voie — Alain Bombard — care a vrut să dovedească prin propria sa experiență că omul poate supraviețui cu ceea ce îi oferă apele oceanului.

— Eu cred că cineva care traversează oceanul într-un butoi nu aduce absolut nimica nou. Aceasta nu este o explorare. Expediția mea a fost o explorare în sensul că a servit ca punct de plecare pentru o nouă serie de cercetări privind supraviețuirea. Am făcut o experiență de psihologie pe teren. M-am pus în același situație cu cei ce s-ar găsi în mod accidental în condițiile unei agresiuni psihologice. Puteam să fac aceasta și în laborator, dar sînt probleme de ordin psihologic care intră în joc. Toate experiențele de laborator privind absorbția apei de mare au reprezentat eșecuri, pe cînd, în caz de nevoie, aceasta s-a soldat cu un succes. A trebuit să intervină creierul în lupta împotriva agresiunii...

— Performanța lui Bombard, intervine Tazieff, este o faptă minunată de curaj și etică; el a îndrăznit să înfrunte un pericol real pentru a demonstra o teorie. Eu spun că am un spirit de „aventură” pentru că îmi place să înfrunt dificultățile, dar găsesc stupidă căutarea riscului. Și așa este întotdeauna suficient.

Cineva face remarcă că studiul științific în condițiile vieții normale și în locuri cu acces ușor nu se mai poate numi explorare.

Bombard este de acord:

— Dacă e confort, nu mai e explorare. Explorarea înseamnă căutare, ruptură cu viața ușoară, căutarea unui mediu nou. La urma urmelor, exploratorii au ales o viață anormală.

cobori în stradă consideră expertii amintiri. Căutarea de noi sensuri va merge mîna în mîna cu sporturile cu totul extraordinare a mijloacelor de învînt, dezvoltarea posibilităților de folosire individuală sau colectivă a timpului liber. În cadrul previziunilor dezvoltării științifice, se prevăd „aproximativ o sută de invenții capitale” care ar putea duce, de pildă, la punerea la punct a unor uzine automatizate „pe măsură”, de eficacitate perfectă.

Proгноza științifică se află și în centrul preocupărilor lui Olaf Helmer, din serviciile științifice încadrate la Rand Corporation, care arată, într-un articol, că „astăzi există în lumea întreagă aproximativ 5 milioane de savanți și ingineri”. Acesta este motivul pentru care s-a putut afirma că 80 la sută din savanții tuturor timpurilor trăiesc în epoca actuală. Se constată, de la începutul secolului, că numărul savanților se dublează la fiecare 20 de ani (în raport cu populația totală). Chiar dacă acest ritm s-ar încetini se poate conta că în anul 2000 vor exista vreo 25 milioane de cercetători și ingineri în lume.

Ținînd seama de sporirea numărului de savanți, acestea înseamnă că producția științifică se va înmulți cu 10 în anul 2000. Apariția acestei extraordinare forțe corespunde unei schimbări a stării de spirit a celor care își pun întrebări asupra viitorului. Orizontul lor se lărgeste, iar simpla intuiție este înlocuită printr-o analiză sistematică a posibilităților pe care le oferă viitorul. Lătmotivul „știință pentru societate” va avea de aici înainte mai multă greutate decît cel al științei pentru știință. Se poate conta, în viitorii zece ani, pe o dublare anuală a forței pe care o constituie ordinatorii la scară mondială. Relativa automatizare a ordinatorilor și, mai cu seamă, punerea la punct a unor multiple dispozitive de vizualizare vor permite din ce în ce mai mult o adevărată simbioză între om și mașină. Ingerul, de pildă, va putea proiecta, pe măsură ce se vor naște în spirital său, imagini vizuale ale ideilor sale.

Putem prevedea de pe acum un anumit număr de descoperiri.

Oare ce vor descoperi cei doi exploratori speologi după ce barca lor va coti pe lacul subteran din pesteră în care nu a mai călcat poate niciodată piciorul unui om?

Cum a ajuns Casteret să iubească speologia

Alegerea căii în viață... Discuția capătă o coloratură istorică, nostalgică. Participanții la masa rotundă încep să evocă momente din tinerețea lor, cînd și-au „ales” profesia pasionantă de om de știință — explorator.

La cîteva sute de metri de casa părintească, pe malul Garonnei, se aflau rișe în care am găsit cîteva cavități care au constituit pentru mine un adevărat paradis subteran, povestite faimosul speolog Norbert Casteret, și insistă asupra influenței durabile pe care această experiență din copilărie a jucat-o asupra sa.

Paul Emile Victor se referă și la prieteniile întâmplătoare care pot juca un rol important în „alegere”. El povestește:

— Pentru mine, acest prietel a fost întâlnirea cu Charcot. Îi scrisesem lui Charcot iar acesta, în răspunsul său, îmi fixase o întâlnire la Academia marinei. „Comandante, i-am spus, mi-am permis să vă scriu pentru a vă ruga să mă conduceți la Angmaassalik și să mă lăsați acolo un an, ca să pot aduce o colecție muzeului din Trocadero și să studiez acolo etnologia locuitorilor... El mi-a privit lung și am văzut un suris trecînd peste privirea sa „Așteaptă, micul meu, te voi conduce...”

... Așa dar, toată lumea este de acord. Vechia definiție a explorării — căutarea de pămînturi necunoscute — nu mai este astăzi suficientă. Chiar și pentru motivul că, altminteri, ar însemna că generația noastră s-a născut cu un... secol prea tîrziu! Continuînd să însemne că și în trecut pasiune, dăruire, eforturi fizice considerabile, luptă adeseori cu vitregia naturii — fie că este vorba de crăterul vulcanilor, de furtunile polare, de apele derîlnuite ale mării sau înălțimile ametoare ale Cosmosului — explorarea contemporană implică în cea mai mare măsură cunoașterea — o cunoaștere profundă, multilaterală a realității, a fenomenelor înconjurătoare...

Scena
reput de an

TELEGRAMS

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Comitetului Central
al Partidului Comunist Român
Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

BUCUREŞTI

Cu prilejul celei de a XX-a aniversări a proclamării Republicii, vă transmitem în numele meu şi totodată al poporului Republicii Democratice Germane, dumneavoastră şi prin dumneavoastră întregului popor român, salutări cordiale.

În acelaşi timp, urez oamenilor muncii din Republica Socialistă România mult succes în continuare în desăvârşirea construcţiei socialiste.

WALTER ULBRICHT

Prim-secretar al Comitetului Central
al P.S.U.G.
Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Democratice Germane

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Comitetului Central
al Partidului Comunist Român
Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Tovarăşului ION GHEORGHE MAURER

Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Socialiste România

BUCUREŞTI

În numele Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, al Prezidiului Marelui Hural Popular şi al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole, al întregului popor mongol şi în numele nostru personal vă trimitem dumneavoastră şi prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri ale Republicii Socialiste România, întregului popor român, felicitări cordiale cu ocazia celei de-a XX-a aniversări a zilei proclamării Republicii. În cei 20 de ani care au trecut, poporul român, sub conducerea Partidului Comunist Român, a obţinut mari succese în transformarea ţării sale pe bazele socializmului, în dezvoltarea economiei naţionale, culturii şi în ridicarea bunăstării materiale a celor ce muncesc. Poporul mongol vă mulţumesc sincer de succesele obţinute de poporul român frate în construirea socialismului în ţara sa. Vă dorim din suflet dumneavoastră, întregului popor român, mari succese în continuare în traducerea în viaţă a hotărârilor istorice ale Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român şi în înflorirea României socialiste, în lupta pentru pace şi prietenie între popoare.

J. TEBENBAL

J. SAMBU

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol
Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Comitetului Central
al Partidului Comunist Român
Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Tovarăşului ION GHEORGHE MAURER

Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Socialiste România

BUCUREŞTI

Cu prilejul celei de a XX-a aniversări a proclamării Republicii, în numele Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, al Prezidiului Adunării Populare Supreme şi al guvernului Republicii Populare Democratice Coreene, al poporului coreean şi al nostru personal vă transmitem dumneavoastră şi prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, guvernului Republicii Socialiste România şi poporului român, calde felicitări.

În cei 20 de ani de la proclamarea Republicii, poporul român, sub conducerea Partidului Comunist Român, a obţinut mari succese în lupta pentru construcţia socialismului în ţară. Poporul coreean se bucură de succesele obţinute de poporul frate român şi vă mulţumesc sincer pentru aceste realizări.

Prin urmare, vă încrederea că relaţiile de prietenie şi colaborare statornice între cele două ţări se vor dezvolta continuu pe baza principiilor marxism-leninismului şi internaţionalismului proletar în lupta împotriva imperialismului, în frunte cu cel american, în interesul ambelor noastre popoare, al unităţii laşărului socialist şi coeziunii mişcării comuniste internaţionale, urăm poporului român noi succese în lupta sa pentru prosperitatea şi dezvoltarea ţării.

KIM IR SEN

TOI EN GHEN

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea
Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Democratice Coreene

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Comitetului Central
al Partidului Comunist Român
Preşedintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

Tovarăşului ION GHEORGHE MAURER

Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Socialiste România

Dragi tovarăşi,

Cu ocazia celei de a XX-a aniversări a proclamării Republicii, vă rugăm să primiţi, în numele Partidului Comunist din Cehoslovacia, al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace şi al întregului nostru popor, felicitări cordiale şi salutări tovarăşesti. În această zi memorabilă, vă adresăm dumneavoastră, dragi tovarăşi, şi poporului român urări de multe succese în opera de construire a societăţii socialiste.

ANTONIN NOVOTNY

JOZEF LENART

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia
Preşedintele Republicii Socialiste Cehoslovace

Cu prilejul Zilei de 30 Decembrie

La 30 Decembrie, Teodor Marinescu, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al României în UNIUNEA SOVIETICĂ a luat cuvântul la posturile de radio şi televiziune sovietice, în legătură cu cea de-a 20-a aniversare a proclamării Republicii.

Ambasadorul Republicii Socialiste România în ELVEŢIA, Vasile Dumitrescu şi soţia, au oferit o gală de filme în saloanele ambasadei.

În standurile de difuzare a presei din capitala JAPONIEI a apărut un număr special al revistei „Asahi Graph” dedicat României, cuprinzând fotografii din Bucureşti şi alte regiuni ale ţării luate de Katsudie Funayama.

Sindicatul naţional francez al profesorilor de istorie şi geografie a organizat la clubul său central din PARIS o seară culturală românească.

Semnarea protocolului
privitor la schimbul de mărfuri
între România şi U.R.S.S. pe anul 1968

MOSCOVA 30 (Agerpres). — Corespondenţa de la Silviu Podină: La 30 Decembrie 1967, la Moscova, s-au încheiat tratativele şi a fost semnat protocolul privind schimbul de mărfuri pe anul 1968 între Republica Socialistă România şi Uniunea Sovietică.

Tratativele s-au desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate şi prietenie.

În conformitate cu protocolul semnat, schimbul de mărfuri dintre cele două ţări creşte în comparaţie cu anul 1967, şi va reprezenta aproximativ 770 milioane ruble. Părţile au convenit să continue munca în ceea ce priveşte lărgirea pe mai departe a schimbului de mărfuri pentru anul 1968.

Uniunea Sovietică va livra în Republica Socialistă România utilaj de transport şi de ridicat, utilaj rutier şi de construcţii, maşini unelte, camioane, roci, minereu de fier, laminat, bumbac, televizoare, ceasuri şi alte mărfuri.

Din România vor fi livrate în Uniunea Sovietică nave, maşini-unelte, utilaje electrotehnice, produse petroliere, ţevi, produse chimice, şi de asemenea, mobilă, tricotate, confecţii şi alte mărfuri.

Protocolul a fost semnat din partea română de ministrul comerţului exterior al Republicii Socialiste România, Gheorghe Cioară, iar din partea sovietică de ministrul comerţului exterior al U.R.S.S., N. S. Patolichev.

După constituirea „guvernului
provizoriu” al comunităţii turce
din Cipru

- Precizări în „cercuri responsabile” din Ankara
- O nouă rundă de tratative iniţiată de U Thant
- Poziţiile adoptate la Nicosia şi Atena

Constituirea unui „guvern provizoriu” al cipriotilor de origine turcă a adus din nou pe primul plan al actualităţii diplomatice situaţia din Cipru.

După anunţarea formării acestui guvern, la NICOSIA a fost organizată o reuniune cu caracter de urgenţă a cabinetului cipriot, sub conducerea preşedintelui Makarios. Formarea guvernului cipriot-turc a fost apreciată de preşedintele Makarios drept o acţiune „fără nici o bază legală” şi „contrară rezoluţiilor Consiliului de Securitate”.

La ATENA, un comunicat oficial dat publicităţii de Ministerul de Externe al Greciei caracterizează noua situaţie creată ca fiind „gravă” şi contravenind, între altele, recentului acord dintre Grecia şi Turcia prevăzând eforturi ale ambelor părţi pentru crearea unui climat în care să se poată ajunge la o rezolvare definitivă a afacerii cipriote.

La ANKARA, „cercuri responsabile” citate de corespondentul agenţiei France Presse, au insistat că constituirea guvernului provizoriu a fost necesară pentru o „raţionalizare” a administraţiei comunităţii turce din insulă şi că această măsură „nu afectează cu nimic o reglementare definitivă şi concertată” a problemei cipriote.

Între timp, după cum s-a aflat la NICOSIA, conducătorii comunităţii cipriote turce au hotărât să creeze şi „adunări” cu funcţii legislative şi executive — hotărâre apreciată în cercurile guvernamentale cipriote drept „un nou pas deschis spre proclamarea unui stat cipriot turc independent”.

Din PARIS, „cercuri competente” şi-au făcut cunoscut punctul de vedere că formarea guvernului provizoriu „nu poate decât să adâncească prăpastia care separă comunităţile turcă şi greacă din insulă”.

La NEW YORK, s-a aflat că secretarul general al O.N.U., U Thant, i-a parvenit o telegramă trimisă în această chestiune de preşedintele Makarios. Corespondentul agenţiei Associated Press a anunţat că U Thant a început o nouă rundă de întrevieri în problema cipriote, întâlnindu-se cu reprezentantul Greciei la O.N.U., Bitsios, şi cu ministrul de externe cipriot, Kyprianos.

După cum anunţă din Nicosia agenţia France Presse, în noaptea de vineri spre sâmbătă, comunităţile cipriote naţionale cipriote au fost puse în stare de alarmă din ordinul guvernului prezidat de arhiepiscopul Makarios, în legătură cu formarea „guvernului provizoriu” al Comunităţii turce din Cipru.

„Carattera central” — mărturie
a eroismului şi hărniciei poporului cuban

În amintirea călătoriei care vizitează Cuba, rămine întipărită în mintea multă vreme „Carattera central”. Nu este un oraş, nu este un obiectiv turistic, ci o gosa modernă care străbate Cuba — aproape de la un capăt la altul — unind între ele, pe cale terestră, cele două mari oraşe şi porturi ale Cubei — Havana şi Santiago de Cuba. Vizitatorul străin care face o călătorie pe „Carattera central” va rămâne încântat de frumuseţea oraşelor şi pitorescul satelor străbătute, va admira bogăţia vegetaţiei şi — dacă are un bun însoţitor, aşa cum am avut noi — va avea posibilitatea să cunoască nenumărate fapte din istoria Cunei, în acelaşi timp, să ia cunoştinţă de importanţele realizării ale poporului cuban pe calea construcţiei socialiste.

Desigur, călătoria aceasta poate fi făcută în două sensuri. Am ales însă pentru aceste însemnări traseul Santiago de Cuba — Havana, deoarece acesta ne dă posibilitatea să urmărim firul unor evenimente istorice, care au culminat cu victoria revoluţiei cubane de la 1 ianuarie 1959.

Santiago de Cuba este al doilea oraş ca mărime al ţării dar, în acelaşi timp, este cel mai important centru industrial şi principal port la mare, al Cunei. Din punct de vedere istoric, Santiago de Cuba este cunoscut ca fiind cel mai vechi oraş din insulă, documentele vorbind de faptul că aici a debarcat Cristofor Columb atunci când a pus pentru prima dată piciorul pe pământul Cunei.

Santiago de Cuba s-a făcut cunoscut în istoria contemporană prin puternica mişcare revoluţionară care s-a for-

mat şi a acţionat aici. În acest oraş, a avut loc la 26 iulie 1953, asaltul la închisoarea pentru conduşi de Fidel Castro, împotriva Moncada — principala fortăreaţă a dictatorului Fulgencio Batista. Atunci, la 26 iulie 1953, a început drumul glorioasă al mişcării, care a reuşit să zdrobească tirania lui Batista, să asigure eliberarea ţării de sub exploatarea imperialismului american şi să proclame, la 1 ianuarie 1959, „Cuba — teritoriu liber al Americii”.

Acum, „Moncada” a fost transformată în şcoală, iar o parte a clădirii adăposteşte Muzeul luptei revoluţionare. În anul puterii populare, Santiago de Cuba a fost împărţit în infrumuseţit cu o serie de întreprinderi şi construcţii moderne. În timpul călătoriei noastre am avut prilejul să vizităm o nouă fabrică de construcţii mecanice, o fabrică textilă şi una de aparat electric. Toate sînt întreprinderi moderne, cu utilaj de înaltă tehnologie şi cu cadre precepte, de înaltă calificare. Utilajele noilor linii de ciment au fost importate din România — fiind fabricate la uzinele „23 August” şi „Resita”. O singură linie de ciment — fabricată în România — dă în prezent o producţie egală cu producţia totală a celor trei linii de ciment existente înainte la Santiago de Cuba. Am fost bucuraţi să auzim de la muncitorii şi inginerii cubanezi numai cuvinte de laudă despre calitatea utilajelor fabricate în ţara noastră. În cadrul dezvoltării economice a oraşului Santiago de Cuba se înscrisă şi construcţia termocentralei „Rente”, cea mai puternică unitate energetică a Cunei intrată în funcţiune în anul 1967. În provincia Oriente

se fac, de asemenea, mari lucrări de îmbunătăţiri funciare destinate poporului cuban, suprafeţele agricole pentru cultura trăsle de zahăr şi a orezului. Numai în ultimele două luni ale anului 1967 au fost amenajate în acest scop peste 50.000 de ha, care pînă acum nu se aflau în circuitul agricol. În oraşul de mare producţie de zahăr, la oraşul „Zaharita lumii”, iar cubanezii vorbesc cu mîndrie despre faptul că principala bază a producţiei de zahăr se află în provincia Oriente. Aici sînt cele mai întinse şi mai roditoare plantaţii de trestie de zahăr, aici se află cele mai mari şi mai moderne fabrici de zahăr.

Guvernul revoluţionar al Cunei a adoptat un plan special, cuprinzînd măsurile necesare pentru continuarea dezvoltării producţiei de zahăr. Se extind suprafeţele cultivate cu trestie de zahăr, se construiesc noi fabrici de zahăr şi se modernizează cele existente. În anul 1967, Cuba a produs 6.150.000 tone de zahăr. Se prevede că în 1968 producţia să atingă 7 milioane tone, iar în anul 1970 să producă 10 milioane tone de zahăr. Este un obiectiv de mare importanţă economică, căruia îi sînt consacrate toate energiile.

Călătorind mai departe, spre nord, „Carattera central” ne conduce spre Camagway, oraş vechi, cunoscut pentru marile bătălii date aici în timpul războiului popular dus împotriva colonialiştilor spanioli. Acum oraşul duce o viaţă liniştită, renumele său fiind păstrat în doborîşii de bogatele plantaţii de lămii şi portocali, mandarine şi ananas. În apropierea oraşului Camagway, semnatarul acestor rânduri a avut plăcerea să vadă la lucru un număr de 12 tractoare „Universal 650”

fabricate de constructorii de tractoare din Brasov. Tractoriştii cubanezi ne-au vorbit cu admiraţie despre randamentul deosebit pe care îl au tractoarele româneşti în condiţiile de climă şi sol din Cuba.

În mod normal ar trebui să ne îndreptăm acum spre Santa Clara şi apoi spre Havana. Să propun însă să ne abatem puţin de pe „Carattera central” — doar cîteva kilometri şi să facem un popas la Varadero. Este cea mai frumoasă staţiune balneară a Cunei. Rivalizează cu Acapulco. Construcţiile acestor staţiuni balneare sînt, în majoritatea cazurilor, adevărate opere de artă arhitectonică. Străzile şi parcurile sînt adevărate expoziţii de flori şi arbuşti ornamentali. La toate acestea se adaugă o plajă uriaşă cu nisip aurii şi o apă liniştită, de culoare albastru-verzui, a cărei temperatură nu scade niciodată sub 20 de grade.

Ne continuăm drumul pe „Carattera central” şi curînd ajungem la Santa Clara. Vechi oraş, construit de spanioli ca o cetate de unde puteau controla o bună parte a Cunei, Santa Clara poartă şi acum, în arhitectură sa, stilul vechilor oraşe coloniale. Acum Santa Clara renaste la o nouă viaţă. S-au construit cîteva noi întreprinderi metalurgice şi textile; a fost mult dezvoltată vechia universitate, prin înfiinţarea unor noi facultăţi, specializate în funcţie de nevoile actuale ale dezvoltării economiei, ştiinţei şi culturii cubane.

După ce trecem de Matanzas — al cărui nume se trage de la acţiunile barbare întreprinse de colonialiştilor spanioli — încep să se observe semne tot mai numeroase care ne indică a-

proprierea de o mare metropolă. Havana, capitala Cunei socialiste, „Carattera central” se transformă acum într-o autostradă.

Iată-ne ajunşi la porţile Havanei. La intrare ne întâmpină un cartier absolut nou, cu sute de blocuri moderne, în culorile pastelate, construite din beton şi sticlă. Desi se află în plină construcţie, noul cartier — un adevărat oraş — este înzestrat cu toate cele necesare unei vieţi civilizate şi confortabile. Havana se prezintă încă de la început ca un mare oraş de construcţii masive peste care s-a aşternut patina vremii, dar şi cu blocuri moderne, unele avînd peste 50 de etaje. Havana este centru politic, administrativ, cultural şi ştiinţific al ţării, iar acum în anul socialismului este pe cale să devină şi principalul centru industrial al ţării. În imediata apropiere a oraşului a fost construit combinatul siderurgic „José Martí”. Prima sferă de otel a fost dată în anul 1967. În ultimii ani au fost construite o fabrică de motoare şi aparatul electric, un mare combinat textil, o fabrică de confecţii, o puternică hidrocentrală şi numeroase alte întreprinderi care vor face din Cuba principalul centru industrial al ţării. Havana este în acelaşi timp un important centru turistic, care prin poziţia sa, frumuseţea construcţiilor şi bogăţia vegetaţiei lasă amintiri de nesters în memoria fiecărui vizitator.

Am parcurs împreună cu dv. stimate cititor, drumul de la Santiago de Cuba la Havana. Pe acelaşi drum, pe „Carattera central” au înaintat, prin luptă, forţele revoluţionare ale poporului cuban. Marşul a început la 26 iulie 1953, pînă asaltul Moncada. Au urmat ani grei de luptă însă poporul cuban a mers din victorie în victorie. În oraşele şi satele prin care trece „Carattera central” se văd astăzi numeroase monumente ridicate în memoria celor care prin luptă şi jertfă lor au făcut să triumfe — la 1 ianuarie 1959 — cauza revoluţiei socialiste.

ION GALETEANU

Privind
ineditul

Pe cînd era copil, Aminatou Boubawa — femeia din fotografie — originară din Maroua, o localitate situată în regiunea muntoasă din nordul Camerunului, nu şi-a văzut părinţii niciodată cu un creion sau un condei în mîna, pentru simplul motiv că au ştiut să scrie şi nici să citească. În schimb, copilul ei asista la o scenă cu totul inedită: îşi vede mama bătînd la maşina de scris. Imaginea este graţioasă pentru cărturarii Republicii Camerun în cei opt ani care au trecut de la proclamarea independenţei, şi în importantul sector al învăţămîntului şi al luptei pentru lichidarea neştiinţei de carte. După cum a declarat ministrul educaţiei la începutul actualului an şcolar, măsurile luate de guvernul camerunez în domeniul învăţămîntului urmăresc două scopuri importante: ridicarea calităţii cursurilor preluate în şcoli şi adaptarea învăţămîntului la necesităţile economice şi sociale ale ţării. Drept care, în cel de al doilea plan de cinci ani (1966—1971), au fost alocate pentru învăţămînt 10 miliarde franci africani, creîndu-se astfel şi posibilitatea ca peste 20 la sută din absolvenţii şcolilor elementare să poată urma cursurile şcolilor medii.

Italia, prima etapă
a turneului lui George Brown

ROMA: În cadrul turneului întreprins în capitalele celor cinci parteneri ai Franţei din Piaţa comună, ministrul de externe al Marii Britanii, George Brown a vizitat Italia, pentru a explora posibilităţile depăşirii impasului intervenit recent la Bruxelles, cînd Franţa a „blocat” din nou aderarea Angliei la C.E.E.

În comunicatul dat publicităţii după „întîlnirea de lucru” dintre ministrul britanic şi colegul său italian Amintore Fanfani, se arată că cei doi miniştri de externe au evocat timp de două ore o serie de posibilităţi privind supunerea din nou a cererii britanice de aderare la C.E.E., „celor şase”.

Comunicatul relevă, totodată, că cele două guverne continuă să aibă un punct de vedere identic asupra posibilităţii aderării Marii Britanii la Piaţa comună.

Comentînd aceste întrevieri, ziarul „Il Popolo” scrie că „Fanfani a reafirmat lui Brown spiritul italian la cererea britanică”.

Varşovia în continuă dezvoltare

VARŞOVIA 30. (Agerpres). — În cadrul sesiunii Sfatului Popular al Varşoviei au fost discutate probleme organizatorice şi au fost adoptate planul economic şi bugetul capitalei pe anul 1968. Participanţii la sesiune au acceptat cererea lui J. Zarzycki, preşedintele Prezidiului Sfatului Popular Varşovia, de a fi eliberat din funcţie, alegînd în locul său pe J. Maewski.

Planul economic adoptat de sesiune prevede ca investiţiile în sectorul socialist al economiei Varşoviei să fie anul viitor

de peste 7,7 miliarde zloti. În 1968 va continua să se dezvolte construcţia de şcoli şi obiective sociale. Vor fi înălţate şapte şcoli cu 120 de clase şi 40 de laboratoare, o şcoală profesională şi o şcoală specială. Suma însemnată sînt alocate construcţiilor de locuinţe. Vor fi date în folosinţă trei noi policlinici şi se va termina construcţia staţiei principale sanitare — epidemiologice, precum şi spital pentru bolnavi incurabili.

Aniversarea
independenţei
Sudanului

La 1 ianuarie, poporul sudanez sărbătoreşte cea de a 12-a aniversare a proclamării independenţei de stat a patriei sale.

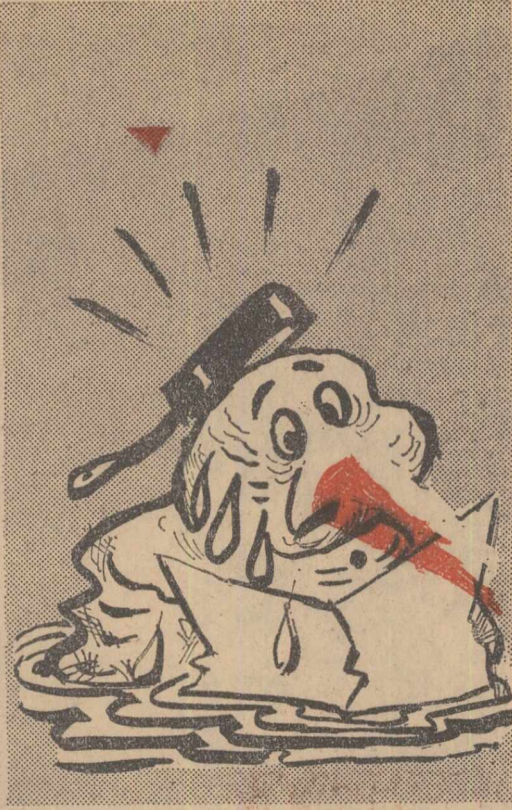
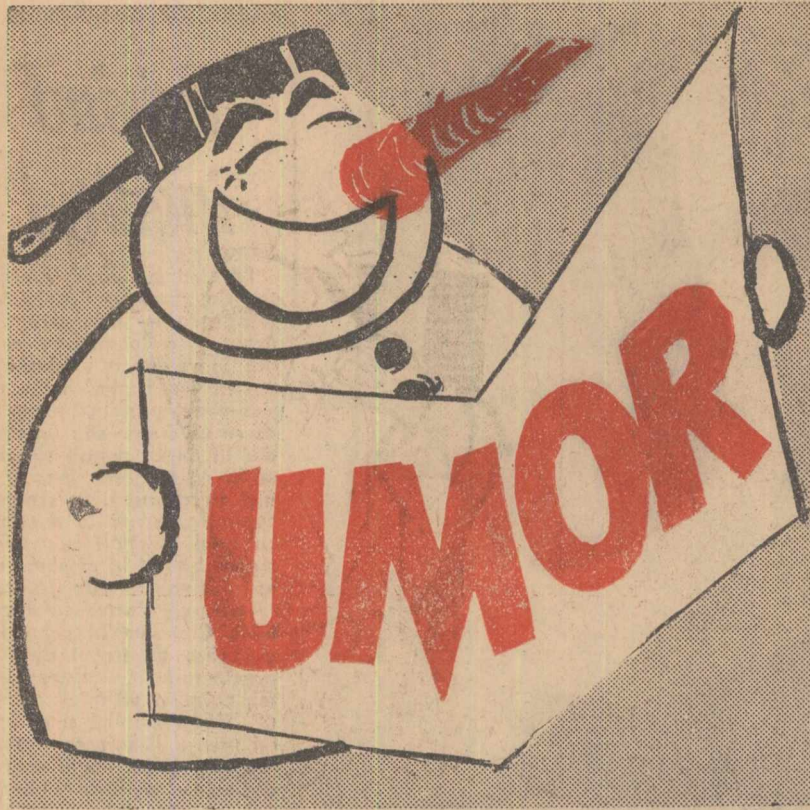
Apariţia pe harta politică a Africii a Republicii Sudan a constituit un succes al luptei poporului sudanez împotriva jugului colonial, pentru libertate şi independenţă naţională. Republica Sudan este una dintre cele mai mari ţări ale continentului african. Are un teritoriu de 2,5 milioane km.p., pe care trăiesc o populaţie de aproximativ 15 milioane de locuitori.

Anii îndelungaţi ai dominaţiei coloniale au lăsat urme adînci în economia Sudanului. Astfel, în anul 1955 — anul în care s-a dobîndit independenţa — această ţară nu avea nici un fel de industrie, deşi dispune de importante bogăţii naturale: aur, cupru, zinc, fier etc.

După cucerirea independenţei de stat, poporul sudanez a pornit la înălţarea treptată de dominaţie colonială, la lichidarea înapoierii economice a ţării. Au fost întreprinse măsuri menite să ducă la întărirea independenţei politice şi economice a ţării.

Pe plan extern, Republica Sudan duce o politică pasnică de neutralitate şi neaderare la blocurile militare, de înţelegere şi colaborare cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. Intre Republica Socialistă România şi Republica Sudan s-au stabilit şi se dezvoltă relaţii de prietenie şi colaborare.

Cu ocazia sărbătorii naţionale a Sudanului, poporul român transmite poporului sudanez un salut cald şi îi urează succese pe calea progresului, prosperităţii şi păcii.

Revelion

A bătut un oaspete la geam
Cu un foșnet tandru de zăpadă,
Adunind ghirlande de pe ram
Și șoptind a iernii serenadă...

A pornit din vastul cosmos
Către pământul nostru sferă.
Poposind, ca cel mai fin om,
În eterna vremii premieră.

Sună miezul nopții de cleștar
Anul Nou, în vîrstă de-o secundă,
Își deschide noul calendar
Cu o oră albă și rotundă.

Masa-i plină... Să-i cinstim debutul
Și să ridicăm cu toți paharul,
Prăznind, din datini, începutul
Cînd un an își trece iar hotarul...

A trecut pe stradă plugușorul
Vin colindătorii la fereastră,
Gazda, pe ștergar, a pus ulciorul
Și zîmbește sorcova din gălărie.

Glumele știșnesc în artificii,
Plouă cu confete pe parchet.
Și-au rimat răvașe toți amicii...
Astă seară cine nu-i poet!

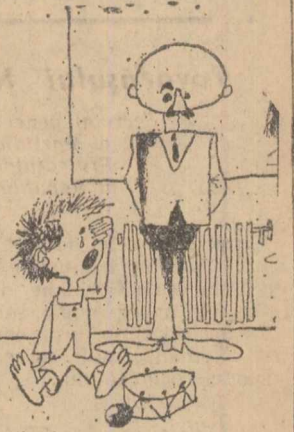
Țiriie într-una telefonul
Și urări răsună, reciproc.
Cîntă răgușit magnetofonul
Totuși se dansează mai cu foc.

...Trece noaptea, vine dimineața
Și revelionul s-a stîrșit.
Anul Nou și-a povestit prefața
Cu creionul timpului grăbit,

Pe-a zăpezii coală de hartă
Un șirag de gânduri se adună
Și la toți, cu dalbe flori, ne scrie:
„La mulți ani, cu spor și voie bună!”

DUMITRU TABACU

D. NEGREA

— De ce plîngi?
— Mi-a spus Gigi că Moș
Gerilă vine pe coș.
— Și ce e rău în asta?
— Păi noi avem calo-
rifer...

Premieră de Anul nou

N. Tăutu

Actorul Romulus Chiticaru era disperat. Premiera se amina pentru seara revelionului, în noaptea cînd urma să plece cu logodnica la Sinaia... Și încă un fapt greu de suportat: ingenua din piesă fusese înlocuită cu o altă artistă cu mult mai înaltă.

Media pesimist: „Pînă acum avusesem noroc de o parteneră mai mică cu un centimetru decît mine... Acum voi fi cel mai scund de pe scenă. Și cînd? În noaptea de revelion, cînd va fi și logodnica mea la spectacol...” Colegul său Istrate îl sări în ajutor.

— Nu-ți pierde firea... Există o soluție sal-
vatoare.

— Te implor!
— E simplu. Adaugi la tocurele pantofilor
trei centimetri... o vei domina astfel pe par-
teneră ca și pe ceilalți actori. Au mai făcut-o
și alții.

— M-ai salvat, Istrate!... Ești colacul meu
de salvare. Îți jur...
La repetiție radia de fericire. Cu cei trei
centimetri în plus se plimba tănos, sfîldindu-
l pe toți ceilalți parteneri. „Îl domin cu statura
mea. Îl am în palmă pe toți!”

Încurajat, interveni pe lîngă colegul său,
Tase.

— Maestre, vă rog, scena noastră din final.
— Ei?
— Să o scurtăm! La 23 și 45' am trenul spre
Sinaia...

Gong. A doua oară. A treia oară. Cortina.
Se repezi în scenă. Dar îngăbeni. Privi uluit
pe fiecare partener. Cu toții, la statul lui Is-
trate, își înălțaseră tocurele nu cu trei, ci cu
patru centimetri.

Aștepta să se vadă cît mai repede în trenul
de Sinaia. De aceea, îi șopti maestrului Tase:
— Vă rog, să scurtăm scena! Mi-ați promis...
— Știu... Doar câteva replici. Apoi îți lei va-
liza și pleci...

Veni și scena mult așteptată. Spre exaspera-
rea lui Chiticaru, maestrul lungă fiecare rep-
lică. Chiticaru se repezi spre valiza din colț
dar Tase îl oprî cu replici improvizate.

— Valeriu, (era numele din piesă a lui Chi-
ticaru). Ce face onorabila duminică mamă? S-a
mai îngănat?

Chiticaru se fîstăci, improviza anapoda:
— Bine... Bine... Așa și așa... Nicl prea
slabă...

— Dar mătușa, tot mai este bolnavă?
— Este... Nu este... Da, adică e mai bine!...
Îi șopti disperat: „Maestre, pierd trenul! Vă
implor!”

Tase insistă.
— Unchiul Corneliu, tot mai merge la pes-
cuit? Stai să-ți povestesc ce-am păfit o dată la
pescuit... Eram împreună...

Il apucă pe Chiticaru de braț și urmă o po-
veste lungă, lungă, ce amenința și trenul de a
doua zi dimineața. Chiticaru tremura. În sfrî-
șit, îndurîndu-se, Tase îi propuse:

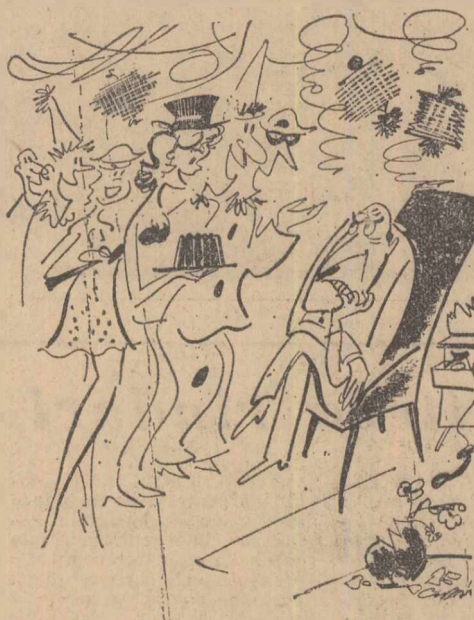
— Dar de ce trîncănim atîta? Ia-ți valiza și
fugi să nu pierzi trenul! (de fapt trenul era ca
și pierdut). Chiticaru se repezi la valiză și în-
ceră să o ridice! Valiza nu se clintea.

Tase îl încurajă.
— Hai dragă, pierzi trenul! Ia-ți valiza și
zbori!

O nouă tentativă. Zadarnic. Istrate prinsese
valiza în cuie de podea...

Vă rog, dacă-l întîlniți, să nu-l întrebați pe
Chiticaru de revelionul și de premiera sa din
1949.

NELL COBAR

— Ați cîștigat premiul pentru „mura
cea mai indispușă a revelionului”! Cine
sînteți?
— Gazda!

— Categoric! Din tot ce mi-ai adus, cel
mai mult îmi plac... cismele tale.

MATTY

— Alooo, tovarășul ! ! ! ?

— Alte modele nu aveți ?

A. ANDRONIC

— Ascultă Mitică, ești sigur că asta-i nevasta șefului ? ? !

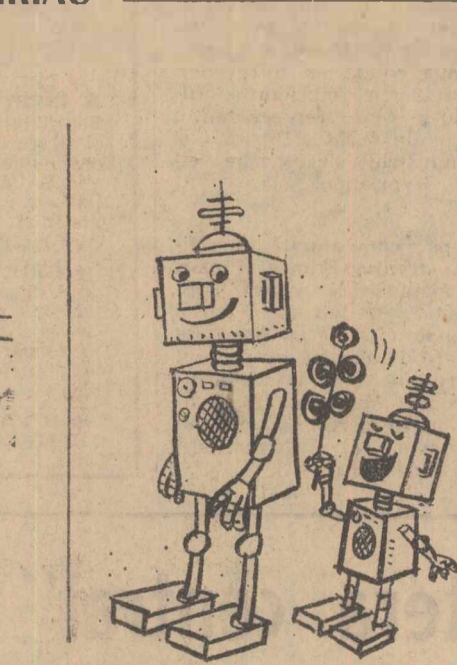

— Vă rog, încă două ore copii, că și el m-a tăiat de la prima pe trimestrul patru ! ! !

GH. CHIRIAC

Ea : — Să nu te recunoască copilul !

— ...tare ca fierul, iute ca oșelul

GION

— ...E cineva contra !

— „Să fie oare tăticu” ? Dar
unde este mașina ? !

PSEUDOSCENE

Microtragedie

În cameră îl înconjură cu
toții ca un stol deslățuit. Au-
torul, se lăsa moale pe sofa.

— Spune, strigă mama, e a-
devărat ?... Egii...

Se lăsa tăcere. Pendula bătea
parcă tot mai grav.

El tăcu.

— Așadar e totuși adevărul...
murmură tatăl.

Autorul își prinse neputincios
capul în mîini. Unchiul cel bă-
trîn, cu mustața mare ca de
foc, pufăi vorbele odată cu fu-
mul de pipă:

— Ești primul care ne face
asta în familia noastră. În sfrî-
șit, am aflat totul de la vecini.

— Da, strigă deodată mama,
am aflat și eu că mai bine de
jumătate din replici au fost în-
țelese de public. E adevărat ?

— Da, mamă, dar cu n-am
vrut...

— Desigur, de mic nu voiai să
ascuți !
În camera de alături se auzi

bocănitul unui baston. Autorul
se ridică răvășit:

— Bunicul. Crușă-ă înima !
Nu-i spuneți ! Dacă aș că m-am
compromis...

Bunicul, intră, alb tot, dar fi-
rîndu-se drept pentru anti lui:

— Cum a fost ?
— Teribil. Nimeni n-a înțeles
nimic. La pauză au plecat trei
sferturi de sală.

— Bine nepoate, spuse buni-
cul și se ridică ducîndu-se să-și
vadă de vechea sa guță.

— O, dac-ar fi aflat că ai avut
succes de public, mă-nțelegei,
ar fi fost o lovitură necruțăto-
re pentru un bătrîn intelectual !

— Ești primul care ne face
asta în familia noastră. În sfrî-
șit, am aflat totul de la vecini.

— Da, strigă deodată mama,
am aflat și eu că mai bine de
jumătate din replici au fost în-
țelese de public. E adevărat ?

— Da, mamă, dar cu n-am
vrut...

— Desigur, de mic nu voiai să
ascuți !
În camera de alături se auzi

— Bomboane angoasate. Exis-
tențialiste.

— Proiectoarele ?
— În loc de globuri, înțelegeți.
Între lumină și retină nu-mi
trebuie intermediari. Luminările
sînt melodramatice. Plîng cu
lacrimi de spermanțet.

— Cum va fi Moș Gerilă ?
— Evident, eu, în chip de pre-
zentator, îl voi demistifica de
la început, invitînd copilul la
luciditate.

— Noroc că ai tu barba ta
veritabilă. Asta tot mai suge-
rează ceva ! Și cadourile ?

— A, facem teatru sintetic.
Ne facem, mimăm ritualul
cadourilor și al mulțumirii.

(În cameră a intrat copilul cu
carnetul de note).

— Să vedem, spuse tatăl.

— Tăticule, am un 3 ce poate
fi ușor înglobat imaginativ ca
un 8, un 6 care prin prisma
unui decor învers proiectat poate
deveni un 9 și un 1 care inter-
pretat median se transformă
în 7.

În cameră s-a auzit un strigăt.

Și cum nu voiam să asist la o
demonstrație practică a teatru-
lui cruzimii am plecat.

Acasă, la copilul
criticului teatral

MONOLOG : Moș Gerilă, per-
sonaj legendar cu apariții festive
și festive în reprezentații
populare, împletește miticul cu
o poezie lirică monotună. În
contextul general, el face trece-
rea de la vechi la nou. Pozat ca
atitudine, vorbind evident cu un
timbru nazal, poartă un costum
eclectic în care se împletesc
neomogen ochelari buni cu so-
soni mătuiși, bastonul bunicului
și ciții din saltea. Textul a fost
ușor monoton, lipsit de un su-
flu autentic, iar interpretarea a
fost în general cam rece. Lipsa
de condiție și antrenament s-a
văzut prin aceea că eroul, după
ce a ciocnit două păhărele, s-a
împiedicat de covor deformînd
în mod comic un final ce se
cerea înălțător. În fond, este

vorba de un final tragic, aristo-
telian, terminat cu pieirea erou-
lui.

Notă : În această săptămîină,
nefiind nici o premieră, n-am
primit nici... colinda actorilor.

Teatru pentru
copii

Un grup de copii colindători
ies din casa scriitorului.

— Tie ce ți-a dat ?
— Un covor. Dar ție ?
— La fel.

— Atunci să știți că-i autor de
piese pentru copii.

Trista luciditate a autorului
pentru copii îl face să știe cu
siguranță că cei pentru care
scrie nu-l vor citi. Sînt încă la
grădiniță.

La teatrele de păpuși poți să
spui că toate personajele sînt
bune de... pus pe foc.

ALECU POPOVICI